

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1037 av den 8 juni 2016 om skydd mot subventionerad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska unionen

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 207.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,
efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,
med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande,
i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet, och
av följande skäl:

(1) Rådets förordning (EG) nr 597/2009 har ändrats på ett väsentligt sätt [1081]. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.

(2) Bilaga 1A till avtalet om upprättande av Världshandelsorganisationen (WTO-avtalet) innehåller bl.a. 1994 års Allmänna tull- och handelsavtal (Gatt 1994), ett avtal om jordbruk (nedan kallat *jordbruksavtalet*), ett avtal om genomförande av artikel VI i Gatt 1994 (nedan kallat *1994 års antidumpningsavtal*) och ett avtal om subventioner och utjämningsåtgärder (nedan kallat *subventionsavtalet*).

(3) För att säkerställa en korrekt och öppen tillämpning av reglerna i subventionsavtalet, bör det avtalets ordalydelse i möjligaste mån återspeglas i unionens lagstiftning.

(4) Det är dessutom lämpligt att tillräckligt utförligt förklara när en subvention ska anses föreligga, enligt vilka principer den ska utjämnas (särskilt om subventionen är selektivt riktad) samt enligt vilka kriterier storleken på den utjämningsbara subventionen ska beräknas.

(5) När förekomsten av en subvention fastställs är det nödvändigt att visa att ett finansiellt bidrag har beviljats av en offentlig myndighet eller annat offentligt organ inom ett lands territorium, eller att någon annan form av inkomst- eller prisstöd enligt artikel XVI i Gatt 1994 har förelegat och att ett mottagande företag härigenom har beviljats en förmån.

(6) För beräkning av förmånen för mottagaren, i de fall ett riktärke för marknaden inte finns i det berörda landet, bör riktmerket fastställas genom anpassning av de villkor som råder i det berörda landet på grundval av de faktiska uppgifter som är tillgängliga där. Om detta inte är praktiskt genomförbart till exempel på grund av att det inte finns några uppgifter om sådana priser och kostnader eller på grund av att dessa är otillförlitliga, bör riktmerket fastställas med hjälp av de villkor som gäller på andra marknader.

(7) Det är lämpligt att ha tydliga och detaljerade riktlinjer med avseende på de faktorer som kan bidra till att fastställa huruvida den subventionerade importen har vållat eller riskerar att vålla väsentlig skada. När det ska visas att den skada som har drabbat unionsindustrin kan tillskrivas den berörda importens volym och prisnivå, bör effekten av andra faktorer också uppmärksammas, särskilt de rådande marknadsvillkoren inom unionen.

(8) Det är lämpligt att definiera begreppet *unionsindustri* och att föreskriva att parter som står i ekonomisk intressegemenskap med exportörer kan uteslutas från denna industri samt att definiera begreppet *stå i ekonomisk intressegemenskap med*. Det är också nödvändigt att göra det möjligt att vidta åtgärder som innebär

utjämningstullar till förmån för producenterna i en region i unionen, och att lägga fast riktlinjer för hur en sådan region ska definieras.

(9) Det är nödvändigt att precisera vem som kan inge en framställning rörande utjämningstullar, inbegripet i vilken omfattning detta bör stödjas av unionsindustrin samt vilka uppgifter om utjämningsbara subventioner, skada och orsakssamband som en sådan framställning bör innehålla. Det är också lämpligt att närmare ange förfaranden för hur framställningar ska avslås eller hur förfaranden ska inledas.

(10) Det är nödvändigt att precisera på vilket sätt berörda parter bör underrättas om vilka uppgifter myndigheterna kräver. Berörda parter bör ges tillräckliga möjligheter att framlägga all relevant bevisning och försvara sina intressen. Det är också lämpligt att klart ange vilka regler och förfaranden som ska följas vid undersökningen, särskilt reglerna om hur berörda parter ska ge sig till känna, redogöra för sin inställning och inom bestämda tidsfrister tillhandahålla uppgifter, om denna inställning och dessa uppgifter ska kunna beaktas. Det är även lämpligt att ange villkoren för att en berörd part ska kunna få tillgång till och yttra sig över de uppgifter som lämnats av andra berörda parter. Medlemsstaterna och kommissionen bör även samarbeta när det gäller att inhämta uppgifter.

(11) Det är nödvändigt att föreskriva på vilka villkor provisoriska tullar får införas, inbegripet villkoret att provisoriska tullar inte får införas tidigare än 60 dagar eller senare än nio månader efter det att ett förfarande har inletts. Kommissionen får under alla omständigheter endast införa sådana tullar för en period om fyra månader.

(12) Det är nödvändigt att närmare ange förfaranden för godtagande av åtaganden som undanröjer eller uppväger utjämningsbara subventioner och skada i stället för att införa provisoriska eller slutgiltiga tullar. Det är även lämpligt att föreskriva om konsekvenserna av överträdelse eller återtagande av ett åtagande och att föreskriva att provisoriska tullar kan införas vid misstanke om överträdelse eller när ytterligare undersökningar är nödvändiga för att komplettera undersökningsresultaten. När ett åtagande godkänns bör det tillses att det föreslagna åtagandet och dess genomförande inte medför någon konkurrensbegränsning.

(13) Det är lämpligt att göra det möjligt att återta ett åtagande och införa tullen genom en enda rättsakt. Det är också nödvändigt att se till att förfarandet för återtagande avslutas inom en tidsfrist på normalt sex månader och under alla omständigheter högst nio månader, så att det kan säkerställas att de åtgärder som gäller efterlevs.

(14) Det är nödvändigt att föreskriva att ett förfarande normalt, oberoende av om slutgiltiga åtgärder vidtas eller inte, ska avslutas inom 12 månader och under inga omständigheter senare än 13 månader efter det att undersökningen inleddes.

(15) En undersökning eller ett förfarande bör avslutas om subventionsbeloppet är försumbart, i synnerhet när det är fråga om import av varor med ursprung i utvecklingsländer, om den subventionerade importens volym eller skadan anses vara negligerbar, och dessa begrepp bör definieras. Om åtgärder ska vidtas är det nödvändigt att föreskriva att undersökningen ska avslutas och att ange att åtgärderna bör ligga på en nivå som understiger beloppet för den utjämningsbara subventionen, om en sådan lägre nivå är tillräcklig för att undanröja skadan. Om stickprov ska tas är det nödvändigt att närmare ange en metod för beräkning av tullarnas belopp.

(16) Det är nödvändigt att föreskriva ett retroaktivt uttag av provisoriska tullar om detta bedöms vara lämpligt och att närmare ange de omständigheter som kan leda till att tullar tillämpas retroaktivt för att undvika att effekten av de slutgiltiga åtgärder som

ska tillämpas omintetgörts. Det är även nödvändigt att föreskriva att tull kan tas ut retroaktivt vid överträdelse eller återtagande av åtaganden.

(17) Det är nödvändigt att föreskriva att åtgärderna ska upphöra att gälla efter fem år om inte en översyn visar att de bör behållas. När tillräckliga bevis för ändrade förhållanden har lagts fram är det även nödvändigt att möjliggöra interimsoversyner eller undersökningar för att avgöra om det är berättigat att betala tillbaka utjämningsstullar.

(18) Trots att subventionsavtalet inte innehåller bestämmelser om kringgående av utjämningsåtgärder finns det en möjlighet att kringgå dessa på ett sätt som liknar men inte är identiskt med kringgående av antidumpningsåtgärder. Det är således lämpligt att i denna förordning införa bestämmelser som syftar till att motverka kringgående.

(19) Det är önskvärt att klargöra vilka parter som har rätt att begära att en undersökning avseende kringgående ska inledas.

(20) Det är också önskvärt att klargöra vilka bruk som utgör kringgående av gällande åtgärder. Kringgående kan ske antingen inom eller utanför unionen. Följaktligen bör det föreskrivas att den befrielse från de utvidgade tullarna som får beviljas importörer även ska kunna beviljas exportörer när tullar tillämpas i syfte att motverka sådant kringgående som sker utanför unionen.

(21) Det är lämpligt att tillåta att utjämningsåtgärderna tillfälligt upphävs om det inträder sådana tillfälliga förändringar i marknadsförhållandena som gör att åtgärderna tillfälligtvis inte är ändamålsenliga.

(22) Det är nödvändigt att föreskriva att sådan import som är föremål för undersökning ska kunna registreras vid importtillfället för att åtgärder mot denna import ska kunna vidtas senare.

(23) För att säkerställa att åtgärderna genomförs på ett riktigt sätt måste medlemsstaterna övervaka och till kommissionen avge rapporter rörande importen av de produkter som är föremål för undersökning eller åtgärder samt de tullbelopp som tas ut i enlighet med denna förordning. Det är dessutom nödvändigt att införa en möjlighet för kommissionen att begära att medlemsstaterna – med förbehåll för att sekretessbestämmelserna iaktas – lämnar uppgifter som kan användas för övervakning av prisåtaganden och kontroll av de gällande åtgärdernas verkningsgrad.

(24) Det är lämpligt att föreskriva kontrollbesök för att kontrollera de uppgifter som lämnats om utjämningsbara subventioner och skada. Dessa besök bör dock ske på villkor att korrekt besvarade frågeformulär har mottagits.

(25) För att undersökningarna ska kunna slutföras inom utsatt tid är det väsentligt att stickprov tas om antalet parter eller transaktioner är stort.

(26) När parter inte samarbetar på ett tillfredsställande sätt är det nödvändigt att föreskriva att andra uppgifter kan användas för att utreda de faktiska omständigheterna samt att dessa uppgifter kan vara mindre gynnsamma för parterna än om de hade samarbetat.

(27) Bestämmelser bör finnas om behandling av konfidentiella uppgifter så att affärs- eller statshemligheter inte röjs.

(28) Det är väsentligt att föreskriva att de parter som uppfyller villkoren för sådan behandling ska informeras om de viktigaste omständigheterna och övervägandena på ett korrekt sätt och att detta, med beaktande av beslutsgången i unionen, ska ske inom en tidsfrist som gör det möjligt för dem att bevaka sina intressen.

(29) Det är lämpligt att föreskriva ett förvaltningssystem genom vilket argument kan framföras för huruvida åtgärder ligger i unionens intresse, inbegripet

konsumenternas intresse, och att fastställa tidsfrister inom vilka sådana uppgifter ska lämnas samt de berörda parternas rätt att få ta del av uppgifter.

(30) Vid tillämpning av reglerna i subventionsavtalet är det, för att upprätthålla den jämvikt mellan rättigheter och skyldigheter som eftersträvas i det avtalet, väsentligt att unionen beaktar sina större handelsparters tolkning av dessa rättigheter och skyldigheter, såsom denna avspeglas i lagstiftning eller praxis.

(31) För genomförandet av denna förordning krävs det enhetliga villkor för antagande av provisoriska och slutgiltiga tullar och för avslutande av en undersökning utan åtgärder. Dessa åtgärder bör antas av kommissionen i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011.

(32) Det rådgivande förfarandet bör användas för antagande av provisoriska åtgärder med hänsyn till dessa åtgärders effekter och deras logiska placering i tiden i förhållande till antagandet av slutgiltiga åtgärder. Det bör också användas för godtagande av åtaganden, inledande eller uteblivet inledande av översyn när åtgärderna upphör att gälla, tillfälligt upphävande av åtgärder, utvidgning av det tillfälliga upphävandet av åtgärder och återinförande av åtgärder, med hänsyn till dessa åtgärders effekter jämfört med de slutgiltiga åtgärdernas effekter. Om ett dröjsmål med att införa åtgärder skulle orsaka skada som är svår att avhjälpa, måste kommissionen ges befogenhet att anta provisoriska åtgärder med omedelbar verkan.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1 – Principer

[1041] 1. En utjämningstull får införas för att kompensera för en subvention som direkt eller indirekt har beviljats för tillverkning, export eller transport av en produkt vars övergång till fri omsättning inom unionen vållar skada.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 ska produkter som inte importeras direkt från ursprungslandet utan exporteras till unionen via ett mellanliggande land fullt ut omfattas av bestämmelserna i denna förordning och transaktionen eller transaktionerna ska, i tillämpliga fall, anses ha utförts mellan ursprungslandet och unionen.

Artikel 2 – Definitioner

[1042] I denna förordning avses med

a) *subventionerad produkt*: en produkt för vilken en utjämningsbar subvention har beviljats enligt vad som avses i artiklarna 3 och 4. En sådan subvention kan beviljas av de offentliga myndigheterna antingen i den importerade produktens ursprungsland eller i ett mellanliggande land från vilket produkten exporteras till unionen, i denna förordning kallat *exportlandet*,

b) *offentliga myndigheter*: offentliga organ inom ursprungslandets eller exportlandets territorium,

c) *likadan produkt*: en produkt som är identisk med, det vill säga i alla avseenden likadan som, den ifrågavarande produkten, eller, i avsaknad av en sådan produkt, en annan produkt som har egenskaper som i hög grad liknar den berörda produktens egenskaper även om den inte i alla avseenden är likadan,

d) *skada*: väsentlig skada för unionsindustrin, risk för väsentlig skada för unionsindustrin, eller avsevärd försening vid upprättande av en unionsindustri, om inte annat anges, och begreppet ska tolkas i enlighet med bestämmelserna i artikel 8.

Artikel 3 – Definition av en subvention

[1043] En subvention ska anses föreligga om

1. a) ett finansiellt bidrag från de offentliga myndigheterna i ursprungslandet eller exportlandet förekommer, det vill säga när

i) ett offentligt förfarande innebär en direkt överföring av medel (t.ex. genom bidrag, lån och kapitaltillskott), eller en möjlig direkt överföring av medel eller förpliktelser (t.ex. lånegarantier),

ii) offentliga intäkter som normalt sett skulle tas ut inte drivs in eller efterskänks (t.ex. i fall av skattemässiga incitament såsom skattereduktioner); i detta fall ska befrielse för en exporterad produkt från tullar eller skatter som tas ut för en likadan produkt som är avsedd för inhemsk konsumtion, eller återbetalning av sådana tullar eller skatter till belopp som inte överstiger de belopp som ska utgå, inte betraktas som en subvention, under förutsättning att en sådan befrielse beviljas i enlighet med bestämmelserna i bilagorna I, II och III,

iii) offentliga myndigheter tillhandahåller andra varor eller tjänster än sådana som rör allmän infrastruktur, eller köper varor,

iv) de offentliga myndigheterna

– gör utbetalningar via en fond, eller

– anförtror åt eller ålägger ett privat organ att utföra en eller flera av de funktioner som räknas upp i leden i, ii och iii och som normalt ligger inom deras kompetens och rent faktiskt inte skiljer sig från de offentliga myndigheternas normala praxis,

eller

b) det förekommer någon annan form av inkomst- eller prisstöd i enlighet med artikel XVI i Gatt 1994, och

2. en förmån därmed beviljas.

Artikel 4 – Utjämningsbara subventioner

[1044] 1. Subventioner ska vara föremål för utjämningsåtgärder endast om de är selektiva i enlighet med vad som avses i punkterna 2, 3 och 4.

2. För att avgöra om en subvention är selektivt riktad till ett företag eller en industri eller en grupp av företag eller industrier (nedan kallade *vissa företag*) som ligger under den beviljande myndighetens behörighet, ska följande principer tillämpas:

a) Om den myndighet som beviljar subventionen eller den tillämpliga lagstiftningen uttryckligen begränsar subventionen till att avse vissa företag, ska subventionen anses vara selektiv.

b) Om den myndighet som beviljar subventionen eller den tillämpliga lagstiftningen fastställer objektiva kriterier eller villkor som avgör rätten till och storleken på en subvention, ska selektivitet inte anses föreligga under förutsättning att alla som uppfyller kraven för subventionen också automatiskt får den och att de nämnda kriterierna iakttas och villkoren följs strikt.

c) Om det finns anledning att anta att en subvention i själva verket är selektiv, trots att en tillämpning av principerna i leden a och b visar motsatsen, får även andra faktorer beaktas. Sådana faktorer är att ett begränsat antal av vissa företag utnyttjar ett subventionsprogram, att vissa företag dominerar vad gäller utnyttjandet av ett subventionsprogram, att vissa företag får oproportionerligt stora subventioner samt det sätt på vilket den myndighet som beviljar subventionen har utövat sina skönsrättigheter när den beslutar att bevilja en subvention. I detta

sammanhang ska särskilt beaktas uppgifter om hur ofta ansökningar om subventioner har avslagits eller godkänts och skälen för dessa beslut.

I led b avses med *objektiva kriterier eller villkor* sådana kriterier eller villkor som är neutrala, som inte gynnar vissa företag framför andra, och som är ekonomiska till sin karaktär och tillämpas generellt, exempelvis antalet anställda eller företagets storlek.

Kriterierna och villkoren ska vara tydligt angivna i lag, annan författning eller andra offentliga handlingar så att de kan kontrolleras.

Vid tillämpning av första stycket c ska hänsyn tas såväl till diversifieringsgraden i den ekonomiska verksamheten inom den beviljande myndighetens behörighet som till den tid som subventionsprogrammet har tillämpats.

3. En subvention som är begränsad till att avse vissa företag inom ett bestämt geografiskt område som ligger under den beviljande myndighetens behörighet ska anses vara selektiv. Fastställande och ändringar av allmänt tillämpliga avgiftssatser av offentliga myndigheter på alla nivåer ska inte betraktas som en selektiv subvention enligt denna förordning.

4. Oberoende av bestämmelserna i punkterna 2 och 3 ska följande subventioner betraktas som selektiva:

a) Subventioner som rättsligt eller faktiskt är knutna till exportresultat, ensamt eller som ett av flera villkor, inbegripet de exempel som räknas upp i bilaga I [1077].

b) Subventioner som är beroende av att inhemska produkter används framför importerade, oavsett om detta är det enda villkoret eller ett av flera villkor.

För att uppnå de mål som anges i led a ska subventioner anses faktiskt knutna till exportresultat om omständigheterna visar att beviljandet av en subvention, även om denna rättsligt sett inte är knuten till exportresultatet, rent faktiskt är knutet till verklig eller förväntad export eller verkliga eller förväntade exportintäkter. Enbart det förhållandet att en subvention beviljas ett exportföretag ska inte i sig anses utgöra en exportsubvention i enlighet med denna bestämmelse.

5. Alla beslut om selektivitet enligt bestämmelserna i denna artikel ska vara klart och tydligt underbyggda genom faktiska bevis.

Artikel 5 – Beräkning av storleken på den utjämningsbara subventionen

[1045] Storleken på utjämningsbara subventioner ska beräknas i förhållande till den förmån som mottagaren konstateras få under den tid som subventionsundersökningen avser. Normalt sett motsvaras denna tid av mottagarens senaste räkenskapsår, men den kan utgöras av varje annan period om minst sex månader som infaller före undersökningens början och för vilken det finns tillförlitliga ekonomiska och andra relevanta uppgifter.

Artikel 6 – Beräkning av förmånen för mottagaren

[1046] Vid beräkning av förmånen för mottagaren ska följande gälla:

a) Offentligt tillskott av kapital till ett företag ska inte anses medföra någon förmån om inte investeringen får anses strida mot sedvanlig investeringspraxis, inbegripet tillhandahållande av riskkapital, bland privata investerare inom ursprungs- och/eller exportlandets territorium.

b) Offentliga lån ska inte anses medföra en förmån om det inte finns någon skillnad mellan det belopp det lånande företaget betalar för det offentliga lånet och det belopp företaget skulle ha behövt betala för ett likvärdigt kommersiellt lån som det faktiskt

skulle ha kunnat få på marknaden. I sådana fall ska förmånen anses utgöra skillnaden mellan dessa två belopp.

c) Offentliga lånegarantier ska inte anses medföra en förmån såvida det inte finns någon skillnad mellan det belopp som det lånande företaget betalar för ett lån med offentlig lånegaranti och det belopp som företaget skulle behöva betala för ett jämförbart kommersiellt lån utan offentlig lånegaranti. I det fallet ska förmånen anses utgöra skillnaden mellan dessa två belopp, justerad för att beakta eventuella skillnader i avgifter.

d) Offentligt tillhandahållande av varor eller tjänster, eller offentliga köp av varor, ska inte anses innebära en förmån om inte tillhandahållandet har skett mot för låg ersättning eller köpet har skett mot för hög ersättning. Frågan om huruvida ersättningen är för hög eller för låg ska avgöras med beaktande av rådande marknadsvillkor för produkterna eller tjänsterna i fråga i det land som tillhandahåller eller köper dem, inbegripet pris, kvalitet, tillgänglighet, säljbarhet, transport och andra villkor för köpet eller försäljningen.

Om det inte finns några sådana rådande marknadsvillkor för produkterna eller tjänsterna i fråga i det land som tillhandahåller eller köper dem, som kan användas som lämpliga riktmärken, ska en av följande bestämmelser tillämpas:

i) De villkor som råder i landet i fråga ska justeras på grundval av de faktiska kostnader, priser och andra faktorer som är tillgängliga i det landet med hjälp av ett lämpligt belopp som avspeglar normala marknadsvillkor.

ii) I tillämpliga fall ska de villkor användas som råder på marknaden i ett annat land eller på världsmarknaden och som är tillgängliga för mottagaren.

Artikel 7 – Allmänna bestämmelser om beräkning

[1047] 1. Utjämningsbara subventioners storlek ska beräknas per enhet av den subventionerade produkt som exporteras till unionen.

När detta belopp bestäms får följande avdrag göras från det sammanlagda subventionsbeloppet:

a) Ansökningsavgifter eller andra kostnader som är nödvändiga för att bli berättigad till eller erhålla subventioner.

b) Exportskatter, tullar eller andra avgifter som tas ut vid export av produkten till unionen med särskild avsikt att utjämna subventionen.

Om en berörd part begär ett sådant avdrag åligger det honom att visa att denna begäran är berättigad.

2. Om subventionen inte beviljas på grundval av framställda, producerade, exporterade eller transporterade kvantiteter ska den utjämningsbara subventionens storlek, allt efter omständigheterna, bestämmas genom att den sammanlagda subventionens värde fördelas i proportion till produktions-, försäljnings- eller exportvolymen av de ifrågavarande produkterna under perioden för subventionsundersökningen.

3. Om subventionen kan knytas till förvärv eller framtida förvärv av fasta anläggningar ska den utjämningsbara subventionens storlek beräknas genom att subventionen fördelas över en period som motsvarar en normal avskrivningstid för sådana tillgångar i den ifrågavarande industrin.

Det på så sätt beräknade beloppet, som kan hänföras till undersökningsperioden, inbegripet sådana belopp som rör fasta anläggningar som förvärvats före denna period, ska fördelas på det sätt som anges i punkt 2.

Om tillgångarna inte är avskrivningsbara ska subventionen jämföras med ett räntefritt lån och behandlas i enlighet med artikel 6 b.

4. Om subventionen inte kan knytas till förvärv av fasta anläggningar, ska storleken på den fördel som erhålls under undersökningsperioden i princip hänförs till denna period och fördelas i enlighet med punkt 2, om det inte på grund av särskilda omständigheter finns anledning att hänföra den till en annan period.

Artikel 8 – Fastställande av skada

[1048] 1. Skada ska fastställas på grundval av faktiska bevis och fastställelsen ska omfatta en objektiv granskning av

a) den subventionerade importens volym och effekter på unionsmarknadens priser för likadana produkter, och

b) denna imports inverkan på unionsindustrin.

2. Såvitt avser den subventionerade importens volym ska en undersökning göras av huruvida en betydande ökning av subventionerad import ägt rum antingen i absoluta tal eller i förhållande till produktion eller konsumtion i unionen. Såvitt avser den subventionerade importens effekter på priserna ska en undersökning även göras av huruvida betydande prisunderskridanden skett för de subventionerade importprodukterna i förhållande till en likadan, av unionsindustrin framställd, produkt eller om denna import på något annat sätt får till följd att priserna sänks väsentligt eller till att väsentliga prisökningar som annars skulle ha ägt rum förhindras. Varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

3. Om en undersökning avseende utjämningsstull avser import av en produkt från mer än ett land samtidigt, ska en samlad bedömning av verkningarna av denna import göras endast om det fastställs att

a) de utjämningsbara subventionernas storlek i förhållande till importen från varje enskilt land överstiger tröskelvärdet enligt vad som avses i artikel 14.5 och volymen på importen från varje enskilt land inte är försumbar, samt

b) det är lämpligt att göra en samlad bedömning av verkningarna av denna import under beaktande av de konkurrensvillkor som råder mellan de importerade produkterna och de konkurrensvillkor som råder mellan de importerade produkterna och den likadana unionsprodukten.

4. Granskningen av den subventionerade importens inverkan på den berörda unionsindustrin ska innefatta en utvärdering av alla relevanta ekonomiska faktorer och förhållanden som påverkar industrins situation, inbegripet den omständigheten att en industri ännu inte har återhämtat sig från effekterna av tidigare subventionering eller dumpning, de utjämningsbara subventionernas storlek, faktisk och möjlig nedgång i försäljning, vinst, tillverkningsvolym, marknadsandel, produktivitet, avkastning på investeringar och kapacitetsutnyttjande, faktorer som påverkar priserna inom unionen, faktiska och möjliga negativa effekter på likviditetsflödet, lagerhållning, sysselsättning, löner, tillväxt och förmåga att anskaffa kapital eller investeringsmedel och, såvitt avser jordbruket, om ianspråktagandet av de offentliga stödprogrammen har ökat. Denna uppräkningslista är inte uttömmande och varken en enskild faktor eller flera av dessa faktorer behöver nödvändigtvis vara avgörande.

5. Med hjälp av de relevanta bevis som framläggs med avseende på punkt 1 ska det visas att den subventionerade importen vållar skada. Detta innebär särskilt att det ska visas att den volym och/eller de prisnivåer som avses i punkt 2 påverkar unionsindustrin på sätt som anges i punkt 4 och att denna påverkan är så omfattande att den kan betraktas som väsentlig.

6. Andra kända faktorer än den subventionerade importen som samtidigt med denna skadar unionsindustrin ska också granskas för att den skada som vållas av dessa faktorer inte ska tillskrivas den subventionerade importen enligt punkt 5. Faktorer som i detta sammanhang kan betraktas som relevanta är bland annat volymen och priserna på den icke subventionerade importen, minskad efterfrågan eller förändringar i konsumtionsmönstren, restriktiva handelsbruk som tillämpas av producenterna i tredjeländ och i unionsländer, konkurrens mellan dessa producenter, den tekniska utvecklingen samt unionsindustrins exportresultat och produktivitet.

7. Den subventionerade importens effekter ska utvärderas i förhållande till unionsindustrins produktion av den likadana produkten när tillgängliga uppgifter gör det möjligt att särskilja denna produktion på grundval av sådana kriterier som produktionsprocessen samt producenternas försäljning och vinst. Om produktionen inte på detta sätt kan särskiljas, ska den subventionerade importens effekter utvärderas genom granskning av produktionen av den minsta varugrupp eller produktserie som inbegriper den likadana produkten och för vilken nödvändiga uppgifter kan tillhandahållas.

8. Ett fastställande av risk för väsentlig skada ska ske på grundval av fakta och inte endast påståenden, antaganden eller avlägsna möjligheter. Den förändring av förhållandena som skulle kunna skapa en situation där subventionen skulle vålla skada måste klart ha kunnat förutses och måste vara nära förestående.

För att fastställa om det föreligger risk för väsentlig skada ska följande faktorer beaktas:

a) De ifrågakarande subventionernas art och de kommersiella effekter som dessa kan komma att få.

b) En betydande ökningstakt för subventionerad import till unionsmarknaden som talar för att en väsentligt ökad import är sannolik.

c) Huruvida det finns tillräcklig och fritt tillgänglig kapacitet hos exportören eller en nära förestående, väsentlig ökning av denna kapacitet som talar för en väsentligt ökad subventionerad export till unionen, med beaktande av förekomsten av andra exportmarknader som skulle kunna ta emot ytterligare export.

d) Om importen sker till priser som väsentligt skulle kunna sänka priserna eller hindra de prisökningar som annars skulle ha ägt rum och som sannolikt skulle öka efterfrågan på ytterligare import.

e) Lagerhållningen av den undersökta produkten.

Ingen av de faktorer som anges ovan kan i sig vara avgörande men de undersökta faktorerna måste sammantagna leda till slutsatsen att ytterligare subventionerad export är nära förestående och att väsentlig skada kommer att uppstå om inte skyddsåtgärder vidtas.

Artikel 9 – Definition av unionsindustri

[1049] 1. Vid tillämpning av denna förordning ska med begreppet *unionsindustri* avses alla producenter inom unionen som tillverkar den likadana produkten eller de producenter vars sammanlagda tillverkning av produkten utgör en betydande del, enligt definitionen i artikel 10.6, av unionens sammanlagda tillverkning av denna produkt, utom i följande fall:

a) När producenterna står i ekonomisk intressegemenskap med exportörer eller importörer eller själva importerar den produkt som påstås vara subventionerad, får begreppet *unionsindustri* begränsas till att avse övriga producenter.

b) I undantagsfall får unionens territorium såvitt avser den ifrågavarande produktionen indelas i två eller flera konkurrerande marknader och producenterna inom varje marknad får betraktas som en separat industri om

i) producenterna inom en sådan marknad säljer hela eller nästan hela sin tillverkning av den ifrågavarande produkten på denna marknad, och

ii) efterfrågan på denna marknad inte i väsentlig omfattning tillgodoses av producenter av den ifrågavarande produkten som har sin verksamhet någon annanstans inom unionen.

Under sådana omständigheter kan skada anses föreligga även då en större del av den sammanlagda unionsindustrin inte vållats någon skada, under förutsättning att den subventionerade importen är koncentrerad till en sådan isolerad marknad och att den subventionerade importen vållar skada för de producenter som står för hela eller nästan hela produktionen inom en sådan marknad.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska producenter anses stå i ekonomisk intressegemenskap med en exportör eller en importör endast om

a) en av dem direkt eller indirekt kontrollerar den andra,

b) båda direkt eller indirekt kontrolleras av en tredje part, eller

c) de tillsammans, direkt eller indirekt, kontrollerar en tredje part under förutsättning att det finns anledning att tro eller misstänka att detta förhållande är av sådan art att det gör att den berörda producenten agerar på ett annat sätt än producenter som inte står i ekonomisk intressegemenskap på detta sätt.

Vid tillämpning av denna punkt ska den ena anses kontrollera den andra om den förra rättsligt eller faktiskt kan inskränka eller påverka inriktningen av den senares verksamhet.

3. När begreppet unionsindustri har tolkats som avseende producenter inom en viss region ska exportörerna eller de offentliga myndigheter som beviljar utjämningsbara subventioner ges tillfälle att göra åtaganden för den berörda regionen enligt artikel 13. I sådana fall ska vid bedömningen av i vilken mån åtgärderna ligger i unionens intresse särskild hänsyn tas till regionens intressen. Om ett godtagbart åtagande inte görs omedelbart eller om de situationer som avses i artikel 13.9 och 13.10 föreligger, får en provisorisk eller slutgiltig utjämningsstull införas för unionen i dess helhet. I sådana fall kan tullarna, om detta är genomförbart, begränsas till att avse särskilda producenter eller exportörer.

4. Bestämmelserna i artikel 8.7 är tillämpliga på denna artikel.

Artikel 10 – Inledande av förfaranden

[1050] 1. Med undantag för vad som föreskrivs i punkt 8 ska en undersökning för att fastställa förekomst, grad och effekt av en påstådd subvention inledas när en fysisk eller juridisk person eller en sammanslutning som inte är juridisk person på unionsindustrins vägnar gör en skriftlig framställning.

Framställningen får göras till kommissionen eller till en medlemsstat som ska vidarebefordra den till kommissionen. Kommissionen ska sända medlemsstaterna en kopia av varje framställning den tar emot. Framställningen ska anses gjord den första arbetsdagen efter det att den översändes till kommissionen med rekommenderat brev eller efter det att kommissionen skriftligen erkänt sig ha mottagit det.

Om en medlemsstat utan att en framställning har gjorts förfogar över tillräckliga bevis för en subvention och en därav följande skada för unionsindustrin ska den omedelbart översända dessa bevis till kommissionen.

2. En framställning enligt punkt 1 ska innehålla tillräckliga bevis om förekomsten av utjämningsbara subventioner (och, om möjligt, om deras belopp), skada och orsakssamband mellan den påstått subventionerade importen och den påstådda skadan. Framställningen ska innehålla sådana uppgifter som rimligen är tillgängliga för klaganden och som rör följande förhållanden:

a) Klagandens identitet och en beskrivning av volymen och värdet på klagandens tillverkning inom unionen av den likadana produkten. Om en skriftlig framställning görs för unionsindustrins räkning ska i framställningen anges den industri för vars räkning den görs med hjälp av en förteckning över samtliga kända unionsproducenter av den likadana produkten (eller sammanslutningar av unionsproducenter av den likadana produkten), och, i möjligaste mån, uppgift om hur stor del av volymen och värdet på unionens tillverkning av den likadana produkten som dessa producenter står för.

b) En fullständig beskrivning av den produkt som påstås vara subventionerad, namnen på ursprungs- eller exportlandet eller -länderna, varje känd exportörs eller utländsk producents identitet samt en förteckning över kända importörer av produkten i fråga.

c) Bevis angående förekomsten, omfattningen och arten av subventionerna i fråga samt bevis för att den är utjämningsbar.

d) Hur volymen av den påstått subventionerade importen har utvecklats, denna imports inverkan på priset för den likadana produkten på unionsmarknaden och dess påverkan på unionsindustrin, enligt vad som framgår av relevanta faktorer och förhållanden som är av betydelse för unionsindustrins tillstånd, t.ex. de som räknas upp i artikel 8.2 och 8.4.

3. Kommissionen ska i möjligaste mån pröva riktigheten och tillförlitligheten hos den bevisning som framläggs i framställningen för att fastställa om den är tillräcklig för att motivera att en undersökning inleds.

4. En undersökning får inledas för att avgöra om de påstådda subventionerna är "selektiva" enligt artikel 4.2 och 4.3.

5. En undersökning får även inledas angående åtgärder av det slag som räknas upp i bilaga IV [1080], i den mån de inrymmer ett inslag av subvention i enlighet med artikel 3, i syfte att fastställa huruvida åtgärderna i fråga helt och hållet överensstämmer med bestämmelserna i den bilagan.

6. En undersökning enligt punkt 1 ska endast inledas om det, på grundval av en granskning av i vilken grad unionsproducenter av en likadan produkt stöder eller motsätter sig framställningen, fastställs att framställningen har gjorts av unionsindustrin eller för dess räkning. Framställningen ska anses gjord av unionsindustrin eller för dess räkning om den stöds av unionsproducenter vars sammanlagda produktion utgör mer än 50 % av den totala produktionen av den likadana produkten för den del av unionsindustrin som antingen uttrycker stöd för eller motsätter sig framställningen. Undersökningen ska dock inte inledas om de unionsproducenter som uttryckligen stöder framställningen tillsammans svarar för mindre än 25 % av unionsindustrins sammanlagda produktion av den likadana produkten.

7. Om ett beslut inte redan har fattats om att en undersökning ska inledas, ska myndigheterna undvika att offentliggöra en ansökan om att en undersökning ska inledas. Kommissionen ska dock, så snart som möjligt efter det att en framställning som är vederbörligen underbyggd i enlighet med denna artikel har tagits emot och i alla händelser innan en undersökning inleds, underrätta det berörda ursprungs- eller

exportlandet, som ska uppmanas att inleda samråd i syfte att klargöra situationen såvitt avser de frågor som avses i punkt 2 och för att uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning.

Kommissionen ska även erbjuda det berörda ursprungs- och/eller exportlandet samråd om andra subventioner som konstateras i samband med undersökningen. Kommissionen ska i dessa fall sända en sammanfattning till ursprungs- och/eller exportlandet som anger de viktigaste elementen vad gäller dessa andra subventioner, särskilt de som avses i punkt 2 c. Om de ytterligare subventionerna inte omfattas av tillkännagivandet om inledande ska tillkännagivandet om inledande ändras och den ändrade versionen offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*. Alla berörda parter ska ges ytterligare tid som är tillräcklig för att lämna synpunkter.

8. Om kommissionen på grund av särskilda omständigheter beslutar att en undersökning ska inledas utan att en skriftlig framställning angående inledande av en sådan undersökning har mottagits från en unionsindustri eller för dess räkning, ska detta endast göras om den förfogar över tillräckliga bevis för förekomsten av en utjämningsbar subvention, en skada och ett orsakssamband enligt vad som anges i punkt 2. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna information så snart den har fastställt att det finns ett behov av att inleda en sådan undersökning.

9. Bevis som rör subventioner och skada ska granskas samtidigt när beslut fattas om huruvida en undersökning ska inledas eller inte. En framställning ska avslås om de bevis som rör utjämningsbar subventionering eller skada inte räcker till för att motivera att förfarandet fortsätter. Förfaranden ska inte inledas mot länder vilkas import motsvarar en marknadsandel som är mindre än 1 %, om inte dessa länder tillsammans svarar för 3 % eller mer av unionens konsumtion.

10. En framställning får återkallas innan undersökningen har inletts och ska då betraktas som icke ingiven.

11. Om det klart framgår att det finns tillräckliga bevis för att motivera att ett förfarande inleds, ska kommissionen inleda förfarandet inom 45 dagar efter dagen då framställningen lämnades in och offentliggöra ett tillkännagivande i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om tillräckliga bevis inte har lagts fram, ska klaganden informeras om detta inom 45 dagar efter det att framställningen lämnades in till kommissionen. Kommissionen ska, normalt inom 21 dagar från den dag då den mottog framställningen, tillhandahålla medlemsstaterna information om sin analys av framställningen.

12. Tillkännagivandet om att ett förfarande inleds ska innehålla ett meddelande om att en undersökning har inletts, uppgift om vilken produkt och vilka länder som berörs, en sammanfattning av den information som har mottagits och en föreskrift om att alla relevanta uppgifter ska lämnas till kommissionen.

Vidare ska de tidsfrister anges inom vilka berörda parter ska ge sig till känna och skriftligen redogöra för sin ståndpunkt samt lämna uppgifter, om denna ståndpunkt och dessa uppgifter ska kunna beaktas vid undersökningen. I tillkännagivandet ska även anges den tid inom vilken berörda parter kan begära att bli hörda av kommissionen enligt artikel 11.5.

13. Kommissionen ska underrätta de exportörer, importörer och intresseorganisationer för dessa som den vet är berörda samt ursprungs- och/eller exportlandet och klagandena om att förfarandet har inletts och ska, samtidigt som den ser till att skydda konfidentiella uppgifter, tillhandahålla de kända exportörerna och myndigheterna i ursprungs- och/eller exportlandet den fullständiga texten till den skriftliga framställning som avses i punkt 1 och, om de begär det, även förse de andra

berörda parterna med texten. Om antalet berörda exportörer är särskilt stort behöver den fullständiga texten till framställningen endast tillställas myndigheterna i ursprungs- och/eller exportlandet eller den berörda branschorganisationen.

14. En undersökning avseende utjämningstill ska inte hindra tullklarering. *Förordning 2017/2321.*

Artikel 11 – Undersökningen

[1051] 1. Sedan förfarandet har inletts ska kommissionen i samarbete med medlemsstaterna påbörja undersökningen på unionsnivå. En sådan undersökning ska omfatta såväl subvention som skada och dessa företeelser ska undersökas samtidigt.

För att undersökningsresultaten ska bli representativa ska en sådan undersökningsperiod väljas som i fråga om subvention normalt sett motsvarar den undersökningsperiod som anges i artikel 5.

Uppgifter avseende en period som infaller efter undersökningsperioden ska normalt inte beaktas.

2. Parter som får sig frågeformulär tillsända i en undersökning om utjämningstill ska få minst 30 dagar för att besvara dem. Tidsfristen för exportörerna ska börja löpa den dag då de mottar frågeformuläret, vilket anses ha skett en vecka efter det att frågeformuläret sändes till exportörerna eller överlämnades till den behöriga diplomatiska representanten för ursprungs- och/eller exportlandet. Med beaktande av de tidsfrister som gäller för undersökningen kan en förlängning av trettiodagarsfristen medges under förutsättning att parten anför goda skäl för en sådan förlängning i form av särskilda omständigheter.

3. Kommissionen får begära att medlemsstaterna förser den med uppgifter och medlemsstaterna ska i ett sådant fall vidta nödvändiga åtgärder för att efterkomma en sådan begäran.

De ska sända kommissionen de begärda uppgifterna tillsammans med resultaten av alla inspektioner, kontroller eller undersökningar som utförs.

Om dessa uppgifter är av allmänt intresse eller om en medlemsstat begär det ska kommissionen översända dem till medlemsstaterna, såvida de inte är konfidentiella, i vilket senare fall en icke-konfidentiell sammanfattning ska översändas.

4. Kommissionen får begära att en medlemsstat ska utföra alla nödvändiga inspektioner och kontroller, särskilt hos importörer, köpmän och unionsproducenter, och att den ska utföra undersökningar i tredjeland, under förutsättning att de berörda företagen ger sitt samtycke och att de offentliga myndigheterna i landet i fråga har blivit officiellt underrättade och inte gör några invändningar.

Medlemsstaterna ska vidta alla nödvändiga åtgärder för att efterkomma en sådan begäran från kommissionen.

Om kommissionen eller en medlemsstat begär det, får tjänstemän från kommissionen biträda medlemsstaternas tjänstemän när dessa utför sina uppgifter.

5. De berörda parter som har givit sig till känna enligt artikel 10.12 andra stycket ska höras om de har lämnat en skriftlig begäran härom inom den tidsfrist som bestämdes i tillkännagivandet i Europeiska unionens officiella tidning och därvid visat att de verkligen är berörda parter som kan komma att påverkas av resultatet av förfarandet och att det finns särskilda skäl att höra dem.

6. De importörer, exportörer och klagande som har givit sig till känna enligt artikel 10.12 andra stycket samt de offentliga myndigheterna i ursprungs- och/eller exportlandet, ska om de begär det beredas tillfälle att möta parter som har motstridiga intressen så att motsatta ståndpunkter kan redovisas.

Därvid ska hänsyn tas till behovet av att skydda konfidentiella uppgifter och till parternas intressen.

Ingen av parterna ska vara skyldig att delta i ett möte, och en parts frånvaro ska inte skada hans sak.

Muntliga uppgifter som lämnas enligt denna punkt ska beaktas av kommissionen om de senare bekräftas skriftligen.

7. Klagandena, de offentliga myndigheterna i ursprungs- och/eller exportlandet, importörerna och exportörerna och deras intresseorganisationer, användarna och de konsumentorganisationer som har givit sig till känna enligt artikel 10.12 andra stycket, kan om de skriftligen begär det, få ta del av alla de uppgifter som någon av de parter som berörs av undersökningen har försett kommissionen med, förutom handlingar som har upprättats av unionens eller medlemsstaternas myndigheter, under förutsättning att dessa uppgifter är relevanta för att försvara deras intressen och inte är konfidentiella i den mening som avses i artikel 29 och att de används i undersökningen.

Dessa parter får bemöta uppgifterna, och deras synpunkter ska beaktas i den mån de är tillräckligt väl underbyggda.

8. Utom under de omständigheter som avses i artikel 28 ska riktigheten i de uppgifter som lämnas av berörda parter och som läggs till grund för de avgöranden som träffas i möjligaste mån kontrolleras.

9. I fråga om förfaranden som inleds enligt artikel 10.11 ska en undersökning om möjligt avslutas inom en tid av ett år. Sådana undersökningar ska under alla omständigheter avslutas inom en tid av 13 månader efter det att de inletts och detta ska, såvitt avser åtaganden, ske i överensstämmelse med det undersökningsresultat som antas enligt artikel 13 eller, såvitt avser slutgiltiga åtgärder, i överensstämmelse med det undersökningsresultat som antas enligt artikel 15.

10. Under hela den tid som undersökningen pågår ska kommissionen ge ursprungs- och/eller exportlandet rimliga möjligheter att fortsätta att samråda i syfte att klargöra den faktiska situationen och uppnå en ömsesidigt tillfredsställande lösning.

Artikel 12 – Provisoriska åtgärder

[1052] 1. Provisoriska tullar kan införas om

- a) förfaranden har inletts enligt artikel 10,
- b) ett tillkännagivande härav har skett och berörda parter har givits en tillräcklig möjlighet att lämna uppgifter och att yttra sig i enlighet med artikel 10.12 andra stycket,
- c) det preliminärt har fastställts att den importerade produkten är föremål för utjämningsbara subventioner och att detta leder till skada för unionsindustrin, och
- d) unionsintresset kräver att en åtgärd vidtas för att hindra sådan skada.

De provisoriska tullarna ska införas tidigast 60 dagar och senast nio månader från den dag då förfarandet inleddes.

Den provisoriska utjämningsstullens belopp får inte vara högre än det sammanlagda beloppet av den provisoriskt fastställda utjämningsbara subventionen men det bör vara lägre än detta om sådan lägre tull räcker till för att undanröja skadan för unionsindustrin.

2. En säkerhet ska ställas för de provisoriska tullarna, och de ifrågavarande produkternas övergång till fri omsättning inom unionen ska förutsätta att en sådan säkerhet ställs.

3. Kommissionen ska vidta provisoriska åtgärder i enlighet med det förfarande som avses i artikel 25.4.

4. Om en medlemsstat begär att kommissionen omedelbart ska ingripa och om villkoren i punkt 1 första och andra styckena är uppfyllda, ska kommissionen inom en tid av högst fem arbetsdagar efter att ha mottagit denna begäran besluta om huruvida en provisorisk utjämningstull ska införas.

5. Provisoriska utjämningstullar ska införas för en tid av högst fyra månader.

Artikel 13 – Åtaganden

[1053] 1. Under förutsättning att det preliminärt har fastställts att subventioner och skada föreligger, får kommissionen i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.2 godta ett tillfredsställande, frivilligt åtagande med innebörden att

a) ursprungs- och/eller exportlandet går med på att undanröja eller begränsa subventionen eller att vidta andra åtgärder med avseende på dess verkningar, eller

b) exportören åtar sig att revidera sina priser eller att upphöra med export till området i fråga av produkter som är föremål för utjämningsbara subventioner, så att kommissionen är övertygad om att subventionernas skadliga verkan därigenom undanröjs.

I sådana fall ska, under den tid åtagandena är i kraft, de provisoriska tullar som införts av kommissionen i enlighet med artikel 12.3 och de slutgiltiga tullar som införts i enlighet med artikel 15.1 inte tillämpas på import av den berörda produkten när den tillverkas av de företag som anges i kommissionens beslut om godtagande av åtaganden och i eventuella ändringar av detta.

Prishöjningarna i enlighet med sådana åtaganden får inte vara större än vad som krävs för att kompensera för den ifrågavarande utjämningsbara subventionen, och de bör vara lägre än den utjämningsbara subventionens belopp om sådana prishöjningar skulle vara tillräckliga för att undanröja skadan för unionsindustrin.

2. Kommissionen får föreslå åtaganden, men det föreligger ingen skyldighet för ett land eller en exportör att göra ett sådant åtagande. Det förhållandet att ett land eller en exportör inte erbjuder sig att göra ett sådant åtagande eller inte godtar en uppmaning att göra det ska inte på något sätt påverka bedömningen av ärendet.

Det får dock fastställas att det är troligare att hot om skada kommer att förverkligas om den subventionerade importen fortsätter. Åtaganden ska inte begäras eller godtas från länder eller exportörer annat än om det provisoriskt har fastställts att subvention och därav följande skada föreligger.

Endast i undantagsfall får åtaganden erbjudas senare än vid utgången av den period under vilken uppgifter kan lämnas enligt artikel 30.5.

3. Åtaganden som erbjudits behöver inte nödvändigtvis godtas om de bedöms som orealistiska, till exempel om antalet faktiska eller möjliga exportörer är alltför stort eller av andra skäl, inbegripet skäl av allmänpolitisk karaktär. Den berörde exportören och/eller det berörda ursprungs- och/eller exportlandet kan informeras om skälen för att föreslå att ett erbjudet åtagande ska avslås och få tillfälle att yttra sig. Skälen för avslaget ska anges i det slutgiltiga beslutet.

4. De parter som erbjuder ett åtagande är skyldiga att tillhandahålla en icke-konfidentiell version av det åtagandet så att de parter som berörs av undersökningen kan få tillgång till det.

5. Om ett åtagande godtas, ska undersökningen avslutas. Kommissionen ska avsluta undersökningen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.3.

6. Om ett åtagande godtas ska undersökningen angående subventioner och skada normalt fullföljas. Om det i ett sådant fall fastställs att subventioner och skada inte föreligger, ska åtagandet automatiskt upphöra att gälla utom i de fall då ett sådant undersökningsresultat i stor utsträckning beror på förekomsten av ett åtagande. I sådana fall kan det begäras att åtagandet ska bibehållas under skälig tid.

Om det konstateras att subventioner och skada föreligger, ska åtagandet fortsätta att gälla i enlighet med uppställda villkor och bestämmelserna i denna förordning.

7. Kommissionen ska kräva att varje land eller exportör vars åtagande godtagits regelbundet tillhandahåller uppgifter om åtagandets fullgörande och tillåter kontroll av relevanta uppgifter. Om dessa krav inte uppfylls ska detta betraktas som en överträdelse av åtagandet.

8. Om åtaganden från vissa exportörer godtas medan en undersökning pågår ska de, med avseende på artiklarna 18, 19, 20 och 22, anses börja gälla från och med den dag då undersökningen avslutas för ursprungs- och/eller exportlandet i fråga.

9. Om en part i ett åtagande bryter mot eller återtar åtagandet, eller om kommissionen återtar sitt godtagande av ett åtagande, ska godtagandet av åtagandet återtas av kommissionen i förekommande fall och ska den provisoriska tull som införts av kommissionen i enlighet med artikel 12 eller den slutgiltiga tull som införts i enlighet med artikel 15.1 tillämpas, under förutsättning att den berörda exportören eller det berörda ursprungs- och/eller exportlandet har getts tillfälle att lämna synpunkter, utom i de fall där den exportören eller det landet har återtagit sitt åtagande. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna information när den har beslutat att återta ett åtagande.

Alla berörda parter eller medlemsstater får lämna uppgifter som innehåller tillräcklig bevisning för att ett åtagande brutits. Den påföljande bedömningen av huruvida åtagandet brutits eller inte ska normalt slutföras inom sex månader och under inga omständigheter senare än nio månader efter det att en välgrundad begäran ingivits.

Kommissionen får begära att medlemsstaternas behöriga myndigheter bistår vid övervakningen av åtaganden.

10. En provisorisk tull får införas enligt artikel 12 på grundval av de mest tillförlitliga uppgifter som finns tillgängliga, om det finns anledning att tro att ett åtagande har brutits, eller vid överträdelse av eller återtagande av ett åtagande, om den undersökning som ledde till åtagandet inte har avslutats.

Artikel 14 – Avslutande utan åtgärder

[1054] 1. Om framställningen återkallas får förfarandet avslutas såvida inte ett sådant avslutande skulle strida mot unionsintresset.

2. Om skyddsåtgärder inte är nödvändiga, ska undersökningen eller förfarandet avslutas. Kommissionen ska avsluta undersökningen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.3.

3. Förfarandet ska omedelbart avslutas om det konstateras att de utjämningsbara subventionernas storlek är försumbara enligt punkt 5 eller den faktiska eller potentiella subventionerade importens volym, eller skadan, är negligierbar.

4. För ett förfarande som inleds i enlighet med artikel 10.11 ska skada normalt anses negligierbar när importens marknadsandel understiger procentsatserna enligt artikel 10.9. Såvitt avser undersökningar av import från utvecklingsländer ska den subventionerade importens volym betraktas som negligierbar om den utgör mindre än 4 % av den sammanlagda importen av likadana varor till unionen, under förutsättning

att importen från de utvecklingsländer, vilkas enskilda andelar av den sammanlagda importen utgör mindre än 4 %, tillsammans inte utgör mer än 9 % av den sammanlagda importen av den likadana produkten till unionen.

5. En utjämningsbar subventions storlek ska anses vara försumbar om den värdemässigt understiger 1 %, med undantag för undersökningar av import med ursprung i utvecklingsländer där gränsen för att värdet ska anses försumbart ska vara 2 %, förutsatt att det endast är undersökningen som ska avslutas när den utjämningsbara subventionens storlek understiger tröskelvärdet för enskilda exportörer och att exportörerna även fortsättningsvis ska omfattas av förfarandet och kan bli föremål för en undersökning inom ramen för en översyn som utförs för det berörda landet i enlighet med artiklarna 18 och 19.

Artikel 15 – Införande av slutgiltiga tullar

[1055] 1. Om det av de faktiska omständigheter som slutgiltigt konstaterats framgår att utjämningsbara subventioner och därav följande skada föreligger och att unionens intresse kräver ett ingripande i enlighet med artikel 31, ska kommissionen införa en slutgiltig utjämningsstull i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.3. Om provisoriska tullar är i kraft, ska kommissionen inleda detta förfarande senast en månad innan dessa tullar upphör att gälla.

Några åtgärder ska inte införas om subventionen eller subventionerna dras tillbaka eller om det visas att subventionerna inte längre medför en förmån för de berörda exportörerna.

Beloppet för utjämningsstullen får inte överstiga det fastställda beloppet för utjämningsbara subventioner och bör understiga det sammanlagda utjämningsbara subventionsbeloppet om en sådan lägre tull är tillräcklig för att undanröja skadan för unionsindustrin.

2. En utjämningsstull ska på ett icke-diskriminerande sätt och med ett i varje enskilt fall lämpligt belopp införas på import av en produkt, oavsett var den kommer ifrån, om det konstateras att importen gynnas av en utjämningsbar subvention och vållar skada, dock inte på import för vilken ett åtagande enligt denna förordning har godtagits.

I den förordning genom vilken tullen införs ska den tillämpliga tullsatsen anges för varje leverantör, eller om detta är praktiskt ogenomförbart, för varje berört leverantörsland.

3. Om kommissionen har begränsat sin undersökning i enlighet med artikel 27, får varje utjämningsstull som tillämpas på import från de exportörer eller producenter som har givit sig till känna enligt artikel 27 men som inte har omfattats av undersökningen, inte överstiga det vägda genomsnittet av de utjämningsbara subventioner som fastställts för parterna i stickprovet.

Vid tillämpningen av denna punkt ska kommissionen bortse från varje utjämningsbart subventionsbelopp som är noll eller understiger minimitröskeln och från utjämningsbara subventioner som fastställts under de omständigheter som avses i artikel 28.

Enskilda tullsatser ska tillämpas på import från exportörer eller producenter för vilka ett individuellt subventionsbelopp har beräknats i enlighet med artikel 27.

Artikel 16 – Retroaktiv verkan

[1056] 1. Provisoriska åtgärder och slutgiltiga utjämningsstullar ska endast tillämpas på produkter som övergår till fri omsättning efter den tidpunkt då åtgärden enligt

artikel 12.1 eller 15.1 träder i kraft, om inte annat följer av de undantag som anges i denna förordning.

2. Om en provisorisk tull har tillämpats och de slutligen konstaterade faktiska omständigheterna visar att utjämningsbara subventioner och skada föreligger, ska kommissionen oberoende av huruvida en slutgiltig utjämningsstull ska införas eller ej, besluta i vilken omfattning den provisoriska tullen slutgiltigt ska tas ut.

I detta sammanhang ska begreppet *skada* inte innefatta vare sig en avsevärd försening vid etablering av en unionsindustri eller en risk för väsentlig skada, utom i de fall där det konstateras att detta skulle ha lett till väsentlig skada om inte provisoriska åtgärder hade vidtagits. I alla övriga fall där sådan risk eller sådan försening föreligger, ska de provisoriska beloppen återställas, och slutgiltiga tullar får införas endast från och med den dag då det slutligen fastställs att risk för skada eller en avsevärd försening föreligger.

3. Om den slutgiltiga utjämningsstullen är högre än den provisoriska tullen, ska mellanskillnaden inte tas ut. Om den slutgiltiga tullen är lägre än den provisoriska tullen ska tullen beräknas på nytt. Om ett slutgiltigt fastställande är negativt, ska den provisoriska tullen inte bekräftas.

4. Produkter som har övergått till fri omsättning högst 90 dagar före den dag då de provisoriska åtgärderna började tillämpas men inte innan undersökningen inleddes, kan beläggas med en slutgiltig utjämningsstull under förutsättning att

- a) importen har registrerats enligt artikel 24.5,
- b) kommissionen har givit de berörda importörerna tillfälle att yttra sig,
- c) det föreligger kritiska omständigheter som innebär att den berörda subventionerade produkten vållas skada som är svår att avhjälpa på grund av omfattande import under en relativt kort tid av en produkt som har förmån av utjämningsbara subventioner enligt bestämmelserna i denna förordning, och
- d) det anses nödvändigt att införa retroaktiva utjämningsstullar på denna import för att hindra att en sådan uppkommer på nytt.

5. Om åtaganden bryts eller återtas får slutgiltiga tullar tas ut på varor som har övergått till fri omsättning högst 90 dagar före den dag då provisoriska åtgärder började tillämpas under förutsättning att importen har registrerats enligt artikel 24.5 och att en sådan bedömning avseende retroaktivitet inte tillämpas på import som skedde innan åtagandet bröts eller återtogs.

Artikel 17 – Varaktighet

[1057] En utjämningsåtgärd ska vara i kraft endast så länge och i den utsträckning som krävs för att kompensera för utjämningsbara subventioner som vållar skada.

Artikel 18 – Översyn när åtgärderna upphör att gälla

[1058] 1. En slutgiltig utjämningsåtgärd ska upphöra att gälla fem år efter det att den infördes eller fem år från den dag då den senaste översyn som avsåg såväl subvention som skada avslutades, om det inte vid en översyn konstateras att åtgärdernas upphörande skulle innebära att subventionen och skadan fortsätter eller uppkommer på nytt. En sådan översyn i samband med att åtgärderna upphör att gälla ska göras på kommissionens initiativ eller på ansökan av gemenskapsproducenter eller för unionsproducenters räkning och åtgärden ska fortsätta att gälla i avvaktan på resultatet av den översynen.

2. En översyn i samband med att åtgärderna upphör att gälla ska inledas om ansökan innehåller tillräckliga bevis för att åtgärdernas upphörande sannolikt skulle

innebära att subventioneringen och skadan fortsätter eller uppkommer på nytt. Sannolikheten för detta kan exempelvis underbyggas med bevis för fortsatt subvention och skada eller med bevis för att skadans undanröjande helt eller delvis är beroende av förekomsten av åtgärder eller med bevis för att exportörernas situation eller marknadsvillkoren är sådana att det är sannolikt att den skadevållande subventioneringen fortsätter.

3. När undersökningar utförs enligt denna artikel, ska exportörerna, importörerna, ursprungs- och/eller exportlandet och unionsproducenterna ges tillfälle att utveckla, vederlägga eller kommentera de uppgifter som redovisas i ansökan om översyn, och undersökningsresultatet ska beakta alla relevanta och vederbörligen styrkta omständigheter som redovisas beträffande frågan om huruvida åtgärdernas upphörande sannolikt skulle innebära att subventionen och skadan fortsätter eller uppkommer på nytt.

4. Ett tillkännagivande om att åtgärderna snart kommer att upphöra att gälla ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning* vid en lämplig tidpunkt under det sista år som åtgärderna är i kraft i enlighet med denna artikel. Därefter ska unionsproducenterna senast tre månader före femårsperiodens utgång ha rätt att inge en ansökan om översyn i enlighet med punkt 2. Ett tillkännagivande om att åtgärderna faktiskt upphör att gälla i enlighet med denna artikel ska också offentliggöras.

Artikel 19 – Interimistisk översyn

[1059] 1. Om det är nödvändigt kan en översyn av behovet av en fortsatt tillämpning av åtgärder utföras på initiativ av kommissionen eller på begäran av en medlemsstat eller, under förutsättning att en rimlig tid om minst ett år har gått sedan den slutgiltiga åtgärden infördes, på ansökan av en exportör eller importör eller av unionsproducenterna eller ursprungs- och/eller exportlandet, om ansökan innehåller tillräckliga bevis som styrker behovet av en sådan interimistisk översyn.

2. En interimistisk översyn ska inledas om ansökan innehåller tillräckliga bevis för att åtgärderna inte längre är nödvändiga för att motverka den utjämningsbara subventionen och/eller för att det är osannolikt att skadan fortsätter eller uppkommer på nytt om åtgärderna upphävs eller ändras eller för att de gällande åtgärderna inte, eller inte längre, är tillräckliga för att kompensera den utjämningsbara subvention som orsakar skadan.

3. I fall då en utjämningsstull som är lägre än de utjämningsbara subventionerna har införts, får en interimisöversyn inledas om unionsproducenterna eller någon annan berörd part normalt inom två år från åtgärdens ikraftträdande lämnar tillräcklig bevisning för att exportpriserna har minskat efter den ursprungliga undersökningsperioden och före eller efter det att åtgärderna infördes eller för att åtgärderna inte har lett till några rörelser eller inte har lett till tillräckliga rörelser i återförsäljningspriserna för den importerade produkten i unionen. Om det vid undersökningen framkommer att detta antagande är riktigt får utjämningsstullen höjas, så att den prishöjning som krävs för att undanröja skadan uppnås. Den höjda tullen får dock inte överstiga den utjämningsbara subventionens storlek.

Interimisöversynen får också, på de villkor som anges ovan, inledas på kommissionens initiativ eller på begäran av en medlemsstat.

4. Vid undersökningar som genomförs i enlighet med denna artikel kan kommissionen bland annat utreda om de omständigheter som rör subvention och skada har ändrats väsentligt eller om gällande åtgärder har lett till förväntat resultat, och undanröjer den skada som tidigare fastställts enligt artikel 8. I detta sammanhang

ska alla relevanta och vederbörligen styrkta omständigheter beaktas vid det slutliga avgörandet.

Artikel 20 – Påskyndad översyn

[1060] En exportör vars export har påförts en slutgiltig utjämningsstull men som, av andra skäl än en vägran att samarbeta med kommissionen, inte har undersökts individuellt vid den ursprungliga undersökningen, har rätt att begära en påskyndad översyn så att kommissionen snabbt kan bestämma en individuell utjämningsstullsats för denna exportör.

En sådan översyn ska inledas sedan unionens producenter har getts tillfälle att redovisa sin ståndpunkt.

Artikel 21 – Återbetalning

[1061] 1. Utan hinder av artikel 18 får en importör begära återbetalning av tull som tagits ut, om det visas att den utjämningsbara subventionens belopp, på grundval av vilket den erlagda tullen har betalats, har undanröjts eller återförts till en nivå som är lägre än den gällande tullsatsen.

2. För att erhålla återbetalning av utjämningsstull ska importören inge en ansökan till kommissionen. Ansökan ska inges via den medlemsstat på vars territorium produkterna övergått till fri omsättning inom sex månader räknat från den dag då den slutgiltiga tullens storlek vederbörligen fastställdes av de behöriga myndigheterna eller räknat från den dag då ett beslut slutgiltigt fattades om att ta ut de belopp för vilka säkerhet ställts för provisoriska tullar. Medlemsstaterna ska omedelbart vidarebefordra denna ansökan till kommissionen.

3. En ansökan om återbetalning ska anses vederbörligen underbyggd endast om den innehåller exakta uppgifter om storleken på den utjämningsstull som begärs återbetald och åtföljs av alla tullhandlingar som rör beräkning och betalning av detta belopp. Den ska även innehålla bevis på storleken på de utjämningsbara subventioner som under en representativ period har erhållits av den exportör eller producent som tullen gäller. I de fall då importören inte står i intressegemenskap med den berörda exportören eller producenten och denna information inte är omedelbart tillgänglig eller då exportören eller producenten inte är villig att överlämna dem till importören, ska ansökan innehålla en förklaring av exportören eller producenten om att beloppet på den utjämningsbara subventionen har sänkts eller undanröjts enligt denna artikel och att de relevanta bevisen ska tillställas kommissionen. Om denna bevisning inte tillhandahålls inom rimlig tid av exportören eller producenten, ska ansökan avslås.

4. Kommissionen ska besluta huruvida och i vilken omfattning ansökan ska bifallas och kan närsomhelst fatta beslut om att inleda en interimsoversyn, varvid de uppgifter och resultat som framkommer vid översynen, vilken ska utföras i enlighet med de bestämmelser som gäller för denna typ av översyn, ska användas för att avgöra huruvida och i vilken omfattning en återbetalning är berättigad.

Återbetalning av tull ska normalt sett ske inom en tid av 12 månader, och under inga omständigheter senare än 18 månader efter den tidpunkt då någon som importerar den produkt som är föremål för utjämningsstull har ingivit en ansökan om återbetalning, som på vederbörligt sätt är underbyggd med bevis.

Utbetalning av det belopp som begärs återbetalat bör normalt sett göras av medlemsstaterna inom 90 dagar efter det beslut som avses i första stycket.

Artikel 22 – Allmänna bestämmelser om översyn och återbetalning

[1062] 1. De relevanta bestämmelserna i denna förordning beträffande förfaranden för och utförandet av undersökningar ska med undantag för dem som avser tidsfrister gälla för varje översyn som utförs i enlighet med artiklarna 18, 19 och 20.

Översyner i enlighet med artiklarna 18 och 19 ska utföras snabbt och ska normalt slutföras inom tolv månader efter inledandet. Översyner i enlighet med artiklarna 18 och 19 ska under alla omständigheter slutföras inom 15 månader efter inledandet.

Översyner i enlighet med artikel 20 ska under alla omständigheter slutföras inom nio månader efter inledandet.

Om en översyn i enlighet med artikel 18 inleds medan en översyn i enlighet med artikel 19 pågår inom ramen för samma förfarande, ska översynen i enlighet med artikel 19 slutföras vid samma tidpunkt som föreskrivs ovan för översynen i enlighet med artikel 18.

Om undersökningen inte slutförs inom de tidsfrister som anges i andra, tredje och fjärde styckena ska åtgärderna

- a) i fråga om undersökningar i enlighet med artikel 18, upphöra att gälla,
- b) i fråga om undersökningar i enlighet med artiklarna 18 och 19 parallellt, upphöra att gälla om antingen undersökningen i enlighet med artikel 18 påbörjades medan en översyn i enlighet med artikel 19 pågick i samma förfarande eller om sådana översyner påbörjats på samma gång,
- c) i fråga om undersökningar i enlighet med artiklarna 19 och 20, förbli oförändrade.

Ett tillkännagivande om åtgärdernas faktiska upphörande eller fortsatta tillämpning i enlighet med denna punkt ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

2. Översyner enligt artiklarna 18, 19 och 20 ska inledas av kommissionen. Kommissionen ska besluta huruvida den ska inleda översyner enligt artikel 18 i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.2. Kommissionen ska också informera medlemsstaterna när en operatör eller en medlemsstat har lämnat in en ansökan med motivering för varför en översyn enligt artiklarna 19 och 20 bör inledas och kommissionen har slutfört analysen av denna, eller när kommissionen själv har fastställt att det bör ske en översyn av huruvida åtgärderna fortfarande är nödvändiga.

3. Om det vid översyn visar sig motiverat, ska åtgärderna i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.3 upphävas eller behållas enligt artikel 18 eller upphävas, bibehållas eller ändras enligt artiklarna 19 och 20.

4. Om åtgärderna upphävs för enskilda exportörer, men inte för landet i dess helhet, ska dessa exportörer fortsätta att omfattas av förfarandet och kan bli föremål för en förnyad undersökning vid en senare översyn som utförs för landet i fråga i enlighet med den här artikeln.

5. Om en översyn av åtgärder enligt artikel 19 fortfarande pågår då tiden för tillämpning av åtgärderna löper ut enligt artikel 18, ska åtgärderna även granskas mot bakgrund av bestämmelserna i artikel 18.

6. Vid varje undersökning som görs inom ramen för förfarandet för översyn eller återbetalning som utförs enligt artiklarna 18–21 ska kommissionen, under förutsättning att omständigheterna är oförändrade, med beaktande av artiklarna 5, 6, 7 och 27 tillämpa samma metod som vid den undersökning som ledde till införandet av tullen.

Artikel 23 – Kringgående

[1063] 1. Om gällande åtgärder kringgås får de utjämningsstullar som införts i enlighet med denna förordning utvidgas till att omfatta import av den likadana produkten från tredjeländer, oavsett om den obetydligt ändrats, eller import av den obetydligt ändrade likadana produkten från det land som omfattas av åtgärder, eller import av delar av denna produkt.

2. Om gällande åtgärder kringgås får utjämningsstullar, som inte får överskrida den övriga utjämningsstull som införts i enlighet med artikel 15.2, utvidgas till att omfatta import från företag som omfattas av individuella tullsatsar i de länder som omfattas av åtgärder.

3. Kringgående ska definieras som en förändring i handelsmönstret mellan tredjeländer och unionen, eller mellan enskilda företag i det land som omfattas av åtgärder och unionen, som härrör från sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning, för vilka ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering finns än införandet av utjämningsstullen, om det finns bevisning för skada eller för att verkningarna av denna tull undergrävs i fråga om priser på eller kvantiteter av den likadana produkten och för att den importerade likadana produkten eller delar av den fortsatt subventioneras.

Till det bruk, de processer eller den bearbetning som avses i första stycket hör bland annat

a) obetydliga ändringar av den berörda produkten för att den ska omfattas av nomenklaturnummer som normalt inte omfattas av åtgärder, under förutsättning att dessa ändringar inte påverkar produktens grundläggande egenskaper,

b) sändningen av den produkt som omfattas av åtgärder via tredjeländer,

c) exportörers eller producenters omorganisation av sina försäljningsmönster eller försäljningskanaler i det land som omfattas av åtgärder i syfte att slutligen exportera sina produkter till unionen via producenter som omfattas av en individuell tullsats som är lägre än den som är tillämplig på producenternas produkter.

4. Undersökningar i enlighet med denna artikel ska, på kommissionens initiativ eller på begäran av en medlemsstat eller en berörd part, inledas på grundval av tillräcklig bevisning avseende de faktorer som anges i punkterna 1, 2 och 3. Undersökningarna ska inledas genom en förordning från kommissionen, där tullmyndigheterna även får instrueras att antingen registrera importen i enlighet med artikel 24.5 eller kräva säkerheter. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna information så snart en berörd part eller en medlemsstat har lämnat in en ansökan med motivering för varför en undersökning bör inledas och kommissionen har slutfört sin analys, eller när kommissionen själv har fastställt att en undersökning behöver inledas.

Undersökningarna ska utföras av kommissionen. Kommissionen får bistås av tullmyndigheterna, och undersökningen ska slutföras inom nio månader.

Om det av de slutgiltigt fastställda omständigheterna framgår att en utvidgning av åtgärderna är berättigad, ska kommissionen fatta beslut om detta i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 25.3.

Utvidgningen av åtgärderna ska börja gälla från och med den dag då registrering infördes i enlighet med artikel 24.5 eller från och med den dag då säkerheter krävdes. De relevanta bestämmelserna i denna förordning beträffande förfaranden vid inledande och utförande av undersökningar ska gälla i enlighet med den här artikeln.

5. Import från företag som omfattas av befrielse från tull ska inte omfattas av registrering i enlighet med artikel 24.5 eller av åtgärder.

6. En väl underbyggd ansökan om befrielse från tull ska inges inom den tidsfrist som fastställs i kommissionens förordning om inledande av undersökningen.

Om det bruk, den process eller den bearbetning som utgör kringgående äger rum utanför unionen, får befrielse från tull beviljas sådana producenter av den berörda produkten, vilka kan visa att de inte har något samband med en producent som omfattas av åtgärder och beträffande vilka det fastställs att de inte är involverade i kringgående i enlighet med definitionen i punkt 3.

Om det bruk, den process eller den bearbetning som utgör kringgående äger rum inom unionen, får befrielse från tull beviljas importörer som kan visa att de inte har något samband med en producent som omfattas av åtgärder.

Denna befrielse från tull ska beviljas genom ett beslut av kommissionen och ska vara giltig under den period och på de villkor som anges i beslutet. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna information så snart den har slutfört sin analys.

Under förutsättning att villkoren i artikel 20 är uppfyllda får befrielse från tull även beviljas efter slutförandet av den undersökning som ledde till att åtgärderna utvidgades.

7. Under förutsättning att det har gått minst ett år sedan åtgärderna utvidgades, och om antalet parter som ansöker eller kan tänkas ansöka om befrielse från tull är betydande, får kommissionen besluta att inleda en översyn av utvidgningen av åtgärderna. En sådan översyn ska utföras i enlighet med de bestämmelser i artikel 22.1 som är tillämpliga på översyner i enlighet med artikel 19.

8. Bestämmelserna i denna artikel ska inte hindra normal tillämpning av gällande tullbestämmelser.

Artikel 24 – Allmänna bestämmelser

[1064] 1. Provisoriska eller slutgiltiga utjämningstullar ska införas genom förordning och tas ut av medlemsstaterna på det sätt och enligt den tullsats och de villkor som anges i den förordning genom vilken dessa tullar införs. Dessa tullar ska även tas ut oberoende av de tullar, skatter och andra avgifter som normalt uppbärs vid import.

Ingen produkt får beläggas med både antidumpnings- och utjämningstull i syfte att råda bot på en och samma situation som uppstått till följd av dumpning eller exportsubvention.

2. Förordningar genom vilka provisoriska eller slutgiltiga utjämningstullar införs och förordningar eller beslut genom vilka åtaganden godtas eller genom vilka undersökningar och förfaranden avslutas ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Sådana förordningar eller beslut ska, med beaktande av att det är nödvändigt att skydda konfidentiella uppgifter, särskilt innehålla namnen på exportörerna, om det är möjligt, eller de berörda länderna, en produktbeskrivning och en sammanfattning av de förhållanden och överväganden som är väsentliga för att fastställa subvention och skada. I varje enskilt fall ska en kopia av förordningen eller beslutet skickas till de berörda parter som är kända. Bestämmelserna i denna punkt ska i tillämpliga delar även gälla översyn.

3. Särskilda bestämmelser, i synnerhet såvitt avser den gemensamma definitionen av begreppet *ursprung* enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 (Tullkodex m.m./Tullkodex [101] o.f.), får antas i enlighet med den här förordningen.

4. Om det ligger i unionens intresse, får åtgärder som införts i enlighet med denna förordning tillfälligt upphävas under nio månader genom ett beslut av kommissionen i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.2. Kommissionen får

förlänga det tillfälliga upphävandet med en ytterligare period om högst ett år i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.2.

Åtgärder får endast upphävas tillfälligt om marknadsförhållandena tillfälligt har ändrats i en sådan omfattning att det finns anledning att anta att skada inte kommer att återuppträffa om åtgärderna tillfälligt upphävs och under förutsättning att unionsindustrin har getts tillfälle att yttra sig och dessa yttranden har beaktats. Åtgärder får när som helst återinföras i enlighet med det rådgivande förfarande som avses i artikel 25.2 om skälet till att de tillfälligt upphävdes inte längre är tillämpligt.

5. Kommissionen får, efter att vid lämplig tidpunkt ha informerat medlemsstaterna, kräva att tullmyndigheterna vidtar lämpliga åtgärder för att registrera importen, så att åtgärder därefter kan vidtas mot denna import från och med dagen för registreringen.

Importen får göras till föremål för registrering efter ansökan av unionsindustrin, om ansökan innehåller tillräckliga bevis för att motivera en sådan åtgärd.

Registrering ska införas genom en förordning i vilken ändamålet med åtgärden och, i förekommande fall, den uppskattade storleken på eventuell framtida skyldighet att betala tull ska anges. Import får inte göras till föremål för obligatorisk registrering under en längre period än nio månader.

6. Medlemsstaterna ska varje månad till kommissionen lämna en rapport om sådana produkter som är föremål för undersökning eller åtgärder samt om beloppet på de tullar som uppbärs i enlighet med den här förordningen.

7. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 6 får kommissionen begära att medlemsstaterna från fall till fall lämnar uppgifter som är nödvändiga för en effektiv övervakning av åtgärdernas tillämpning. Härvid ska bestämmelserna i artikel 11.3 och 11.4 tillämpas. Alla uppgifter som medlemsstaterna lämnar i enlighet med denna artikel ska omfattas av bestämmelserna i artikel 29.6.

Artikel 25 – Kommittéförfarande

[1065] 1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1036 ([1001] o.f.). Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 4 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

4. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 4 i den förordningen tillämpas.

5. I enlighet med artikel 3.5 i förordning (EU) nr 182/2011 ska, om det skriftliga förfarandet tillämpas för antagande av slutgiltiga åtgärder enligt punkt 3 i den här artikeln eller för beslut om inledande eller uteblivet inledande av översyn när åtgärderna upphör att gälla enligt artikel 18 i den här förordningen, detta förfarande avslutas utan resultat om, inom den tidsfrist som fastställts av ordföranden, ordföranden så beslutar eller en majoritet av kommittéledamöterna, såsom anges i artikel 5.1 i förordning (EU) nr 182/2011, så begär. Om det skriftliga förfarandet tillämpas i andra fall när utkastet till åtgärd har diskuterats i kommittén, ska förfarandet avslutas utan resultat om, inom den tidsfrist som fastställts av ordföranden, ordföranden så beslutar eller en enkel majoritet av kommittéledamöterna så begär. Om det skriftliga förfarandet tillämpas i andra fall när utkastet till åtgärd inte har diskuterats i kommittén, ska det förfarandet avslutas utan resultat om, inom den

tidsfrist som fastställts av ordföranden, ordföranden så beslutar eller minst en fjärdedel av kommittéledamöterna så begär.

6. Kommittén får överväga varje fråga rörande tillämpningen av denna förordning som tas upp av kommissionen eller på en medlemsstats begäran. Medlemsstaterna får begära information och får utbyta åsikter i kommittén eller direkt med kommissionen.

Artikel 26 – Kontrollbesök

[1066] 1. Kommissionen ska, om den finner det lämpligt, genomföra besök hos importörer, exportörer, handlare, agenter, producenter, branschföreningar och branschorganisationer för att gå igenom deras bokföring och kontrollera de uppgifter som lämnats om subventionen och skadan. Vid avsaknad av ett adekvat och i rätt tid inkommet svar kan kommissionen välja att inte genomföra ett kontrollbesök.

2. Kommissionen får vid behov utföra undersökningar i tredjeland under förutsättning att de berörda företagen ger sitt samtycke, att det berörda landet offentligent underrättas och att detta inte motsätter sig undersökningen. Så snart de berörda företagens samtycke har erhållits ska kommissionen underrätta myndigheterna i ursprungs- och/eller exportlandet om namn på och adress till de företag som ska besökas och om de datum som överenskommits.

3. De berörda företagen ska underrättas om vilka slags uppgifter som ska kontrolleras vid kontrollbesöket och om alla ytterligare uppgifter som ska tillhandahållas vid sådana besök, vilket inte utesluter att ytterligare detaljuppgifter kan infordras mot bakgrund av de uppgifter som erhålls vid besöket.

4. Vid undersökningar som utförs enligt punkterna 1, 2 och 3 ska kommissionen biträdas av tjänstemän från de medlemsstater som begär det.

Artikel 27 – Stickprov

[1067] 1. I de fall där antalet klagande, exportörer eller importörer, slag av produkter eller transaktioner är stort får undersökningen begränsas till

a) ett rimligt antal parter, produkter eller transaktioner, varvid begränsningen ska ske med hjälp av statistiskt representativa stickprov på grundval av de upplysningar som finns tillgängliga när urvalet görs, eller

b) den största representativa produktions-, försäljnings- eller exportvolym som rimligen kan undersökas med beaktande av den tid som står till förfogande.

2. Urvalet av parter, produktslag eller transaktioner som görs i enlighet med denna artikel åligger kommissionen, men urvalet ska helst göras i samråd med de berörda parterna och med deras samtycke, under förutsättning att dessa parter inom tre veckor efter det att undersökningen inletts ger sig till känna och lämnar tillräckliga uppgifter för att ett representativt urval ska kunna göras.

3. När undersökningen begränsas enligt denna artikel ska ett individuellt belopp som motsvarar den utjämningsbara subventionen beräknas för varje exportör eller producent som inte ursprungligen valdes ut och som lämnar de nödvändiga upplysningarna inom de tidsfrister som anges i denna förordning, utom när antalet exportörer eller producenter är så stort att enskilda undersökningar skulle bli orimligt betungande och hindra att undersökningen avslutades i rätt tid.

4. Om beslut fattas om stickprov och några eller alla utvalda parter brister i samarbetet och detta i betydande grad kan komma att påverka resultatet av undersökningen, får ett nytt stickprov väljas.

Om samarbetet fortsätter att uppvisa avsevärda brister eller om det inte finns tillräckligt med tid för att välja ett nytt stickprov ska tillämpliga bestämmelser i artikel 28 gälla.

Artikel 28 – Bristande samarbete

[1068] 1. I fall då någon berörd part vägrar att ge tillgång till eller på något annat sätt inte tillhandahåller nödvändiga uppgifter inom den tid som anges i denna förordning eller på ett påtagligt sätt hindrar undersökningen, får beslut om provisoriska eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden, fattas på grundval av tillgängliga uppgifter.

Om det visar sig att någon berörd part har lämnat oriktiga eller vilseledande upplysningar ska dessa lämnas utan beaktande och tillgängliga uppgifter får användas.

Berörda parter ska göras uppmärksamma på följderna av bristande samarbete.

2. Det förhållandet att svar inte lämnas i datoriserad form ska inte anses innebära bristande samarbete, förutsatt att den berörda parten visar att det skulle vara orimligt betungande eller medföra orimliga extrakostnader att lämna svar på det sätt som begärts.

3. Även om de uppgifter som lämnas av en berörd part inte är fullkomliga i alla hänseenden ska de inte lämnas utan avseende, förutsatt att eventuella brister inte är sådana att de gör det överdrivet svårt att åstadkomma ett rimligt tillförlitligt undersökningsresultat, att uppgifterna lämnas i rätt tid och är kontrollerbara samt att parten har handlat efter bästa förmåga.

4. Om bevis eller uppgifter inte godtas ska den part som lämnat dem omedelbart informeras om orsakerna till detta och ges tillfälle att lämna ytterligare förklaringar inom den fastställda tidsfristen. Om förklaringarna inte anses tillfredsställande ska underrättelse om skälen till att dessa bevis eller uppgifter avvisas lämnas och de ska också anges i de avgöranden som offentliggörs.

5. Om undersökningsresultaten, inbegripet de som rör utjämningsbara subventioners storlek, grundas på bestämmelserna i punkt 1, inbegripet på de uppgifter som lämnas i framställningen, ska upplysningarna om det är möjligt och med beaktande av tidsfristerna för undersökningen, kontrolleras genom att jämföras med uppgifter från andra oberoende källor som kan finnas tillgängliga, exempelvis offentliggjorda prislistor, officiell importstatistik och uppgifter om tullintäkter, eller uppgifter som andra berörda parter lämnat under undersökningen.

Sådana uppgifter kan, i tillämpliga fall, inbegripa relevanta upplysningar om världsmarknaden eller andra representativa marknader.

6. Om någon berörd part inte samarbetar eller endast delvis samarbetar så att relevanta uppgifter därigenom inte lämnas, kan resultatet av undersökningen bli mindre gynnsamt för parten än om denne hade samarbetat.

Artikel 29 – Konfidentiell behandling

[1069] 1. Uppgifter som till sin karaktär är konfidentiella (t.ex. på grund av att deras utlämnande skulle medföra en klar konkurrensfördel för en konkurrent eller innebära en påtaglig nackdel för den person som lämnar uppgifterna, eller för den person från vilken den person som lämnar uppgifterna har erhållit uppgifterna) eller som lämnas konfidentiellt av parter i en undersökning, ska, om godtagbara skäl härför anförs, behandlas konfidentiellt av myndigheterna.

2. De berörda parter som lämnar konfidentiella uppgifter ska tillhandahålla icke-konfidentiella sammanfattningar av dessa. Dessa sammanfattningar ska vara

tillräckligt detaljerade för att det ska vara möjligt att bilda sig en rimlig uppfattning om det väsentliga innehållet i de konfidentiella uppgifterna. Under exceptionella omständigheter får de nämnda parterna ange att uppgifterna i fråga inte kan sammanfattas. Under sådana omständigheter ska skälen till att uppgifterna inte kan sammanfattas anges.

3. Om en begäran om konfidentiell behandling inte anses berättigad och om den person som lämnar uppgifterna inte vill offentliggöra uppgifterna och inte heller vill tillåta att de lämnas ut i stora drag eller i sammanfattad form, får dessa uppgifter lämnas utan avseende om det inte med hjälp av lämpliga källor på ett tillfredsställande sätt kan visas att uppgifterna är riktiga. Ansökningar om konfidentiell behandling ska inte avslås godtyckligt.

4. Denna artikel ska inte hindra unionens myndigheter från att lämna ut uppgifter av allmän karaktär, särskilt inte skälen för de beslut som fattas till följd av denna förordning, och inte heller från att lämna ut de bevis som unionens myndigheter stödjer sig på, i den mån det är nödvändigt för att redogöra för dessa skäl i samband med förfaranden i domstol. Ett sådant utlämnande ska ske under beaktande av de berörda parternas legitima intresse av att deras affärs- eller statshemligheter inte röjs.

5. Kommissionen och medlemsstaterna, däribland tjänstemännen hos någon av dessa, får inte yppa några uppgifter vilka mottagits i enlighet med denna förordning och för vilka uppgiftslämnaren har begärt konfidentiell behandling, utan uttryckligt tillstånd från den uppgiftslämnaren. Uppgifter som utväxlas mellan kommissionen och medlemsstaterna eller interna handlingar som upprättats av unionens eller medlemsstaternas myndigheter får endast lämnas ut om detta uttryckligen anges i denna förordning.

6. Uppgifter som mottas i enlighet med denna förordning får endast användas för de ändamål för vilka de begärdes.

Denna bestämmelse ska inte hindra att uppgifter som mottagits i samband med en undersökning används vid inledandet av en annan undersökning inom ramen för samma förfarande rörande samma likadana produkt.

Artikel 30 – Utlämnande av uppgifter

[1070] 1. Klagandena, importörerna, exportörerna och deras intresseorganisationer samt ursprungs- och/eller exportlandet får begära att få detaljerad information om de omständigheter och överväganden som ligger till grund för beslut om provisoriska åtgärder. En sådan ansökan ska göras skriftligen omedelbart efter det att de provisoriska åtgärderna har införts och informationen ska därefter så snart som möjligt tillhandahållas skriftligen.

2. De parter som avses i punkt 1 får begära att få slutlig information om de väsentliga omständigheter och överväganden som ligger till grund för en planerad rekommendation om införande av slutgiltiga åtgärder eller avslutande av en undersökning eller ett förfarande utan att åtgärder införs, varvid särskild uppmärksamhet ska ägnas information om sådana omständigheter och överväganden som skiljer sig från dem som användes för de provisoriska åtgärderna.

3. En begäran om slutlig information ska lämnas skriftligen till kommissionen och, om en provisorisk tull har införts, vara kommissionen tillhanda senast en månad efter det att införandet av tullen i fråga offentliggjordes. Om en provisorisk tull inte har införts ska parterna ha möjlighet att begära att få slutlig information inom den tidsfrist som fastställs av kommissionen.

4. Den slutliga informationen ska lämnas skriftligen. Det ska ske så snart som möjligt med beaktande av det nödvändiga i att skydda konfidentiella uppgifter och normalt sett senast en månad före inledandet av förfarandena enligt artiklarna 14 och 15. Om kommissionen vid den tidpunkten inte kan utlämna vissa omständigheter eller överväganden, ska dessa utlämnas så snart som möjligt.

Informationslämnandet ska inte inverka på något beslut som kommissionen därefter kan komma att fatta, men om ett sådant beslut fattas på grundval av andra omständigheter och överväganden, ska uppgift härom överlämnas snarast möjligt.

5. De uppgifter som lämnas efter ett slutligt utlämnande av uppgifter ska endast beaktas om de inkommer inom en period som i varje enskilt fall ska fastställas av kommissionen och som ska vara minst tio dagar, med beaktande av hur brådskande ärendet är. En kortare tidsfrist får fastställas om ytterligare slutlig information måste lämnas.

Artikel 31 – Unionsintresset

[1071] 1. För att avgöra om ett ingripande ligger i unionens intresse ska en helhetsbedömning göras av alla berörda parter intressen, inbegripet unionsindustrins, användarnas och konsumenternas intressen. Ett avgörande enligt denna artikel får endast ske då alla parter har givits tillfälle att redogöra för sin ståndpunkt enligt punkt 2. Vid en sådan granskning ska särskild uppmärksamhet ägnas behovet att undanröja en snedvridning av handeln som följer av skadlig subventionering och behovet att återställa en effektiv konkurrens. Åtgärder som bestäms på grundval av konstaterade subventioner och skada får inte tillämpas om myndigheterna med beaktande av alla tillhandahållna uppgifter med säkerhet kan fastslå att det inte ligger i unionens intresse att vidta sådana åtgärder.

2. För att få tillgång till ett trovärdigt underlag som gör det möjligt för myndigheterna att beakta alla synpunkter och uppgifter när de fattar beslut om huruvida det ligger i unionens intresse att införa åtgärder, kan klagandena, importörerna och deras intresseorganisationer, organisationer som företräder användarna och representativa konsumentorganisationer ge sig till känna och lämna uppgifter till kommissionen inom de tidsfrister som anges i tillkännagivandet om inledande av undersökning avseende utjämningstull. Dessa uppgifter eller lämpliga sammanfattningar därav ska överlämnas till de övriga parter som anges i denna punkt och de har rätt att yttra sig över uppgifterna.

3. Parter som har handlat i enlighet med punkt 2 får begära att bli hörda. En sådan begäran ska lämnas inom de tidsfrister som bestäms i punkt 2 och innehålla uppgift om de särskilda skälen – med utgångspunkt i unionsintresset – för att höra parten.

4. Parter som har handlat i enlighet med punkt 2 får yttra sig om tillämpningen av de provisoriska tullar som har införts. För att dessa synpunkter ska kunna beaktas ska de ha inkommit inom 25 dagar efter det att åtgärderna i fråga har börjat tillämpas, och synpunkterna eller lämpliga sammanfattningar av dem ska göras tillgängliga för övriga parter som ska ha rätt att yttra sig över dem.

5. Kommissionen ska granska de uppgifter som inlämnats på korrekt sätt och avgöra i vilken omfattning de är representativa, och resultatet av granskningen ska tillsammans med en bedömning av uppgifternas trovärdighet överlämnas till den kommitté som avses i artikel 25 som en del av det utkast till åtgärd som lämnas in enligt artiklarna 14 och 15. Kommissionen bör ta kommitténs synpunkter i beaktande på de villkor som anges i förordning (EU) nr 182/2011.

6. De parter som har handlat i enlighet med punkt 2 kan begära att få information om de omständigheter och överväganden som troligen kommer att ligga till grund för de slutgiltiga besluten. Denna information ska så långt det är möjligt göras tillgänglig, utan att detta påverkar sådana beslut som kommissionen senare kan komma att fatta.

7. Informationen ska endast beaktas när den underbyggs av faktiska bevis.

Artikel 32 – Samband mellan åtgärder avseende utjämningsstull och multilaterala lösningar

[1072] Om en importerad produkt är föremål för åtgärder som införs med tillämpning av de förfaranden för tvistlösning som föreskrivs i subventionsavtalet och dessa åtgärder är tillräckliga för att undanröja den skada som de utjämningsbara subventionerna vållar, ska varje utjämningsstull som införs för produkten i fråga omedelbart avskaffas eller tillfälligt upphävas, beroende på omständigheterna.

Artikel 33 – Slutbestämmelser

[1073] Denna förordning ska inte utesluta tillämpningen av

a) sådana särskilda bestämmelser som anges i överenskommelser mellan unionen och tredjeland,

b) unionens förordningar på jordbruksområdet och rådets förordningar (EG) nr 1667/2006, (EG) nr 614/2009 och (EG) nr 1216/2009. Den här förordningen ska komplettera de förordningarna och tillämpas utan hinder av alla de bestämmelser i dessa förordningar som utesluter tillämpning av utjämningsstullar,

c) särskilda åtgärder, under förutsättning att sådana åtgärder inte står i strid med förpliktelser enligt Gatt 1994.

Artikel 34 – Rapport

[1074] Kommissionen ska inkludera information om genomförandet av denna förordning i den årsrapport om tillämpningen och genomförandet av handelspolitiska skyddsåtgärder som ska föreläggas Europaparlamentet och rådet enligt artikel 23 [1023] i förordning (EU) 2016/1036.

Artikel 35 – Upphävande

[1075] Förordning (EG) nr 597/2009 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga VI [1082].

Artikel 36 – Ikraftträdande

[1076] Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Anm. Förordningen offentliggjordes i EUT L 176 den 30 juni 2016.

Bilaga I

[1077] Förteckning över exempel på exportsubventioner

a) Direkta subventioner från offentliga myndigheter till ett företag eller en industri, vilka är knutna till exportresultaten.

b) System varigenom en exportör får förfoga över del av intjänad valuta, eller liknande förfarande som innebär exportbidrag.

c) Interna transport- och fraktavgifter för exportleveranser, som beslutas eller fastställs av offentliga myndigheter på mer fördelaktiga villkor än de som gäller för inhemska leveranser.

d) Offentliga myndigheters tillhandahållande, direkt eller indirekt genom offentligt beslutade program, av importerade eller inhemska varor eller tjänster för användning vid tillverkning av exportvaror på mer fördelaktiga villkor än de som gäller vid tillhandahållande av likadana varor eller direkt konkurrerande varor eller tjänster för användning vid tillverkning av varor för inhemsk konsumtion, om (då det är fråga om varor) villkoren är mer fördelaktiga än de affärsmässiga villkor ⁽¹⁾ som deras exportörer kan få på världsmarknaderna.

⁽¹⁾ Med uttrycket *affärsmässiga villkor* avses att valet mellan inhemska eller importerade varor är fritt och enbart påverkas av affärsmässiga överväganden.

e) Befrielse helt eller delvis från, avskrivning av eller anstånd ⁽²⁾ med direkta skatter ⁽³⁾ eller sociala avgifter som betalats eller ska betalas av industri- eller handelsföretag, vilka särskilt beviljas på grund av deras export.

⁽²⁾ Uppskov behöver inte innebära en exportsubvention, t.ex. då skäliga ränteavgifter tas ut.

⁽³⁾ I denna förordning avses med

- *direkta skatter*: skatter på löner, vinster, räntor, hyror, royalties och alla andra former av inkomst samt skatter på fast egendom,
- *importavgifter*: tullar, avgifter och andra statliga pålagor som inte finns uppräknade på annan plats i denna fotnot och som tas ut på import,
- *indirekta skatter*: försäljnings-, tillverknings-, omsättnings-, mervärdes-, koncessions-, stämpel-, överlåtelse-, lager- och utrustningsskatter, gränsskatter och alla andra skatter än direkta skatter och importavgifter,
- *indirekt skatt som tagits ut i tidigare led*: skatter som tas ut på varor och tjänster som direkt eller indirekt används för tillverkning av produkten,
- *ackumulerade indirekta skatter*: sådana flerledsskatter som tas ut där det inte finns något system för efterföljande kreditering av skatten, om de varor och tjänster som beskattas i ett tillverkningsled används i ett efterföljande tillverkningsled,
- *avskrivning av skatter*: även skatteåterbetalning eller skatteavdrag,
- *avskrivning eller restitution*: hel eller delvis befrielse från eller anstånd med importavgifter.

f) Särskilda avdrag som har direkt samband med export eller exportresultat som överstiger dem som beviljas för tillverkning för inhemsk konsumtion, vid beräkning av underlaget för direkta skatter.

g) Befrielse från eller avskrivning av indirekta skatter ⁽⁴⁾ på tillverkning och distribution av exportvaror utöver de skatter som ska betalas i fråga om tillverkning och distribution av likadana produkter när dessa säljs för inhemsk konsumtion.

⁽⁴⁾ Se fotnot 2 till led e.

h) Befrielse från, avskrivning av eller anstånd med ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led ⁽⁴⁾ på varor eller tjänster som används vid tillverkning av exportvaror, utöver befrielse, avskrivning eller anstånd som medges i fråga om samma slag av ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led på varor eller tjänster som använts vid tillverkning av likadana produkter när dessa säljs för inhemsk konsumtion, dock förutsatt att befrielse, avskrivning eller anstånd medges i fråga om ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led även om befrielse, avskrivning eller anstånd inte medges när det är fråga om likadana produkter när dessa säljs för inhemsk konsumtion, om de ackumulerade indirekta skatterna tas ut på insatsvaror som förbrukas vid tillverkning av exportvaran (varvid hänsyn tas till

normalt bortfall) ⁽⁵⁾. Detta led ska tolkas i enlighet med riktlinjerna om förbrukning av insatsvaror i tillverkningsprocessen i bilaga II [1078].

⁽⁴⁾ Se fotnot 2 till led e.

⁽⁵⁾ Led h gäller inte för system för mervärdesskatt eller gränsskattejusteringar som används i stället för sådana system. Problemet rörande alltför stor avskrivning av mervärdesskatter regleras uteslutande av led g.

i) Avskrivning eller restitution av importavgifter ⁽⁴⁾ utöver vad som tas ut på importerade insatsvaror som förbrukas vid tillverkning av exportvaran (varvid hänsyn tas till normalt bortfall); förutsatt dock att ett företag i särskilda fall får använda en kvantitet insatsvaror från hemmamarknaden som motsvarar och har samma kvalitet och egenskaper som importvarorna som ersättning för dessa i syfte att dra fördel av denna bestämmelse, om både importen och motsvarande exporttransaktion sker inom rimlig tid, som inte får överstiga två år. Detta led ska tolkas i enlighet med riktlinjerna i bilaga II om förbrukning av insatsvaror i tillverkningsprocessen och riktlinjerna i bilaga III för att avgöra om restitutionssystem som tillåter substitution utgör exportsubventioner.

⁽⁴⁾ Se fotnot 2 till led e.

j) Offentliga myndigheters (eller särskilda, av offentliga myndigheter kontrollerade institutioners) tillhandahållande av exportkreditgarantisystem eller exportkreditförsäkringssystem, av system för försäkring eller garanti mot ökande kostnader för exportvaror eller system för försäkring mot valutarisk, till premier som är otillräckliga för att täcka systemens långsiktiga kostnader och förluster.

k) Offentliga myndigheters (eller särskilda, av offentliga myndigheter kontrollerade eller under dessas överinseende verksamma institutioners) beviljande av exportkrediter till lägre räntor än de som de faktiskt måste betala för medel som används för detta ändamål (eller skulle tvingas betala för lån på internationella kapitalmarknader av motsvarande medel med samma förfallotid, övriga kreditvillkor och i samma valuta som exportkrediten), eller deras betalning av samtliga eller en del av de kostnader som exportörer eller finansiella institutioner bär för att få krediter, i den mån dessa används för att säkerställa ekonomiskt betydelsefulla fördelaktiga exportkreditvillkor.

En förutsättning är emellertid att om en WTO-medlem är part i en internationell överenskommelse om officiella exportkrediter, i vilken minst tolv av de ursprungliga medlemmarna per den 1 januari 1979 deltar (eller en efterföljande överenskommelse som dessa ursprungliga medlemmar godkännt), eller om en WTO-medlem i praktiken tillämpar ifrågavarande överenskommelses räntebestämmelser, ska en exportkreditåtgärd som överensstämmer med de bestämmelserna inte betraktas som en exportsubvention.

l) Varje annan offentlig utgift som utgör en exportsubvention enligt artikel XVI i Gatt 1994.

Bilaga II

[1078] Riktlinjer för förbrukning av insatsvaror i tillverkningsprocessen⁽¹⁾

1. Rabattsystem för indirekta skatter kan medge befrielse från, avskrivning av eller anstånd med ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led på insatsvaror

som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran (varvid hänsyn tas till normalt bortfall). Likaså kan restitutionssystem medge avskrivning eller restitution av importavgifter som tagits ut på insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran (varvid hänsyn tas till normalt bortfall).

2. Förteckningen över exempel på exportsubventioner i bilaga I hänvisar till "insatsvaror som förbrukas i tillverkningen av exportvaran" i leden h och i. I enlighet med led h kan rabattsystem för indirekta skatter utgöra en exportsubvention om de leder till befrielse från, avskrivning av eller anstånd med ackumulerade indirekta skatter som tagits ut i tidigare led och som är högre än det belopp som faktiskt betalats i sådana skatter på insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran. I enlighet med led i kan restitutionssystem utgöra en exportsubvention om de leder till avskrivning eller restitution av importavgifter som är högre än det belopp som faktiskt betalats i sådana skatter på insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran. Båda leden föreskriver att hänsyn ska tas till normalt bortfall vid bedömningen av förbrukningen av insatsvaror vid tillverkningen av exportvaran. Led i medger även substitution, när det är befogat.

3. Vid granskning av om insatsvaror förbrukats vid tillverkningen av exportvaran, som ett led i en utjämningsstullundersökning enligt denna förordning, ska kommissionen normalt förfara med ledning av följande principer.

4. Om det hävdas att ett rabattsystem för indirekta skatter eller ett restitutionssystem medför en subvention genom alltför stor rabatt eller restitution av indirekta skatter eller importavgifter på insatsvaror som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran, ska kommissionen normalt först fastställa om exportlandets offentliga myndigheter har infört och tillämpar ett system eller förfarande för att kunna avgöra vilka insatsvaror som förbrukas vid tillverkningen av exportvaran och till vilka mängder. När det konstaterats att ett sådant system eller förfarande tillämpas, ska kommissionen normalt granska om systemet eller förfarandet är rimligt, ändamålsenligt och förenligt med allmänt vedertaget handelsbruk i exportlandet. Kommissionen får, om nödvändigt, företa vissa praktiska kontroller i enlighet med artikel 26.2 för att kontrollera riktigheten i uppgifterna eller för att förvissa sig om att systemet eller förfarandet tillämpas effektivt.

5. När ett sådant system eller förfarande saknas, eller när det är oskäligt, eller när ett skäligt system finns men inte tillämpas eller inte tillämpas effektivt, bör exportlandet normalt företa en ytterligare granskning som ska grundas på insatsvaror som faktiskt förbrukats, i syfte att fastställa om ett alltför stort belopp har utbetalats. Om kommissionen anser det nödvändigt, får en ytterligare granskning genomföras i enlighet med punkt 4.

6. Kommissionen ska normalt betrakta insatsvaror som fysiskt införlivade om sådana insatsvaror används i tillverkningsprocessen och fysiskt ingår i exportvarorna. En insatsvara måste inte ingå i den slutliga varan i samma form som när den insattes i tillverkningsprocessen.

7. När mängden av en särskild insatsvara som förbrukats vid tillverkningen av exportvaran ska fastställas, ska hänsyn normalt tas till "normalt bortfall", och sådant bortfall ska normalt anses som förbrukat vid tillverkningen av exportvaran. Med bortfall avses den del av en viss insatsvara som inte har en fristående funktion i tillverkningsprocessen, som inte förbrukas vid tillverkningen av exportvaran (t.ex. på grund av ineffektivitet) och som inte återvinns, används eller säljs vidare av samma tillverkare.

8. Vid fastställandet av huruvida påstått bortfall är ”normalt” ska kommissionen beakta tillverkningsprocessen, den genomsnittliga erfarenheten hos industrin i exportlandet och andra tekniska faktorer som kan ha betydelse. Kommissionen ska ta särskild hänsyn till om exportlandets myndigheter har gjort en rimlig beräkning av värdet på bortfallet, när detta värde ska räknas med för skatte- eller tullrabatten eller avskrivningen.

(¹) Insatsvaror förbrukade vid tillverkningsprocessen är insatsvaror som fysiskt införlivas i slutvaran, energi, bränsle och olja som används i tillverkningsprocessen och katalysatorer som förbrukas när de används för att framställa exportvaran.

Bilaga III

[1079] Riktlinjer för att avgöra om restitutionssystem som tillåter substitution utgör exportsubventioner

I

Restitutionssystem kan medge återbetalning och restitution av importavgifter på insatsvaror som förbrukas i tillverkningsprocessen för en annan vara och där export av den senare varan innehåller inhemska insatsvaror av samma kvalitet och egenskaper som de ersatta importerade insatsvarorna. Enligt led i [1077] i bilaga I, kan restitutionssystem som tillåter substitution utgöra en exportsubvention om de leder till alltför stor restitution av de importavgifter som ursprungligen tagits ut på de importerade insatsvaror för vilka restitution begärs.

II

Vid granskning av restitutionssystem inom ramen för en utjämningsstullundersökning enligt denna förordning, ska kommissionen normalt förfara med ledning av följande principer:

1. Enligt led i [1077] i bilaga I får insatsvaror från hemmamarknaden ersätta importerade insatsvaror vid tillverkningen av en exportvara, om sådana insatsvaror är jämbördiga i kvantitet och har samma kvalitet och egenskaper som de importerade insatsvaror som de ersätter. Det är viktigt att system eller förfaranden för kontroll finns att tillgå för att exportlandets regering ska ha möjlighet att säkerställa och visa att kvantiteten av insatsvaror för vilka restitution begärs inte överstiger kvantiteten av exporterade varor av liknande slag, oavsett i vilken form varorna exporteras, och att värdet av återbetalda importavgifter inte överstiger de ursprungliga importavgifterna för berörda importerade insatsvaror.

2. Om det hävdas att ett restitutionssystem av detta slag medför en subvention ska kommissionen normalt först avgöra om exportlandets offentliga myndigheter infört och tillämpar ett kontrollsystem eller kontrollförfarande. Om så konstateras vara fallet, ska kommissionen i normala fall granska kontrollförfarandet för att bedöma om detta är rimligt, ändamålsenligt och förenligt med allmänt vedertaget handelsbruk i exportlandet. I den omfattning som förfarandet anses uppfylla dessa krav och tillämpas effektivt, anses det inte föreligga någon subvention. Kommissionen får vid behov och i enlighet med artikel 26.2 [1066] göra vissa praktiska kontroller i syfte att fastställa att uppgifterna är korrekta eller för att förvissa sig om att systemet eller förfarandet tillämpas effektivt.

3. Om sådana kontrollförfaranden saknas, eller om de är oskäligen, eller när sådana förfaranden finns och anses skäligen men inte tillämpas eller inte tillämpas effektivt,

kan en subvention anses föreligga. I sådana fall bör exportlandet göra en ytterligare granskning av berörda transaktioner i syfte att fastställa om ett alltför stort belopp har utbetalats. Om kommissionen anser det nödvändigt, får ytterligare granskning företas i enlighet med punkt 2.

4. Förekomsten av bestämmelser om restitutionssystem som innebär att exportörer kan begära restitution för en särskilt utvald importsändning bör inte i sig anses medföra en subvention.

5. En alltför stor restitution av importavgifter enligt led i i bilaga I ska anses föreligga när en regering, genom sina restitutionssystem, betalat ränta på restituerade belopp, i den omfattning som ränta betalats eller ska betalas.

Bilaga IV

(Denna bilaga återger bilaga 2 till jordbruksavtalet. Ord och uttryck som inte definieras här eller som inte är självklara ska tolkas i enlighet med det avtalet.)

[1080] Internstöd: basen för undantag från neddragningsåtagandena

1. Internstöd för vilka undantag från neddragningsåtagandena begärs ska uppfylla det grundläggande kravet att inte ha några, eller endast minimala, handelsstörande effekter eller effekter på produktionen. Följaktligen ska alla internstöd för vilka undantag begärs vara förenliga med följande grundläggande kriterier, nämligen

a) stödet i fråga ska tillhandahållas genom ett offentligt finansierat statligt program (inklusive uteblivna statliga intäkter) som inte innefattar transfereringar från konsumenter, och

b) stödet i fråga ska inte ha effekten av prisstöd till producenter, samt stödspecifika kriterier och villkor enligt nedan.

Statliga serviceprogram

2. Allmänna tjänster

Internstöd i denna kategori innefattar utgifter (eller uteblivna intäkter) i samband med program som ger stöd eller förmåner till jordbruket eller lantbrukarkåren. De ska inte innefatta direkta betalningar till producenter eller bearbetare. Sådana program, vilka innefattar men inte är begränsade till den följande listan, ska uppfylla de allmänna kriterierna i punkt 1 och stödspecifika villkor där så anges nedan:

a) Forskning, inbegripet allmän forskning, forskning med koppling till miljöprogram och forskningsprogram angående särskilda produkter.

b) Bekämpning av skadegörare och sjukdomar, inklusive allmänna och produktspecifika åtgärder, såsom varningssystem, karantän och utrotning.

c) Utbildningstjänster, inkluderande såväl allmänna som fackmässiga utbildningsresurser.

d) Fortbildnings- och rådgivningstjänster, inklusive tillhandahållandet av resurser för att underlätta överförandet av information och forskningsresultat till producenter och konsumenter.

e) Besiktningstjänster, inbegripet allmänna besiktningstjänster och inspektion av särskilda produkter av hälso-, säkerhets-, klassificerings- eller standardiseringsskal.

f) Försäljnings- och marknadsföringstjänster, inbegripet marknadsinformation, rådgivning och marknadsföring avseende speciella produkter men exklusive utgifter för ospecificerade syften som skulle kunna användas av säljare för att minska försäljningspriset eller ge köparna en direkt ekonomisk förmån.

g) Infrastrukturella tjänster, innefattande: elnät, vägar och andra transportresurser, marknads- och hamnresurser, anordningar för vattenförsörjning, dammar och dräneringssystem och infrastrukturinstallationer i anslutning till miljöprogram. I samtliga fall ska ersättningen endast vara riktad till anskaffning eller uppbyggnad av anläggningar och ska inte innefatta tillhandahållande på subventionerad basis av gårdslokaliserade anläggningar andra än sådana som är allmänt tillgängliga och allmännyttiga. De ska inte innefatta subventioner till insatsvaror eller driftskostnader eller förmånliga användaravgifter.

3. Offentlig lagerhållning för försörjningsberedskapsändamål ⁽¹⁾

Utgifter (eller uteblivna intäkter) i samband med uppbyggandet och lagerhållandet av produkter vilka utgör en integrerad del av ett program för försörjningsberedskap fastställt i nationell lagstiftning. Häri kan inbegripas statligt stöd till privat lagring såsom en del av ett sådant program.

Volymen och uppbyggandet av sådana lager ska motsvara förutbestämda nivåer relaterade enbart till försörjningsberedskap. Processen för lageruppbyggnad och avyttring ska vara finansiellt transparent. Statliga livsmedelsinköp ska göras till gällande marknadspriser, och försäljningar från försörjningsberedskapslager ska inte ske under det gällande inhemska marknadspriset för produkten och kvaliteten i fråga.

⁽¹⁾ För tillämpningen av punkt 3 i denna bilaga ska statliga lagerhållningsprogram i syfte att trygga försörjningsberedskapen i utvecklingsländer och vilkas verksamhet är transparent och skött i enlighet med officiellt publicerade kriterier eller riktlinjer, anses vara i överensstämmelse med bestämmelserna i denna punkt, inklusive program under vilka lager av livsmedel för försörjningsberedskapsändamål anskaffas och frisläpps till administrativa priser, förutsatt att differensen mellan anskaffningspris och det externa referenspriset är beaktad i AMS.

4. Internt livsmedelsbistånd ⁽²⁾

Utgifter (eller uteblivna intäkter) i samband med tillhandahållandet av internt livsmedelsbistånd till delar av befolkningen i nöd.

Berättigandet till att erhålla livsmedelsbiståndet ska vara klart definierat enligt kriterier knutna till näringsmässiga mål. Sådant stöd ska ha formen av direkt tillhandahållande av livsmedel till de berörda eller tillhandahållande av resurser för att möjliggöra för berättigade mottagare att köpa livsmedel antingen till marknadspriser eller subventionerade priser. Statliga livsmedelsinköp ska göras till gällande marknadspriser och finansieringen och administrationen av stödet ska vara transparent.

⁽²⁾ För tillämpningen av punkterna 3 och 4 i denna bilaga ska anskaffandet av livsmedel till subventionerade priser med syfte att möta livsmedelsbehov hos fattiga stads- eller landsbygdsbor i utvecklingsländer på en regelbunden bas till skäliga priser anses vara förenligt med bestämmelserna i denna punkt.

5. Direkta utbetalningar till producenter

Stöd tillhandahållet genom direkta utbetalningar (eller uteblivna intäkter, inklusive betalningar in natura) till producenter för vilka undantag från neddragningsåtaganden begärs ska uppfylla de grundläggande kriterierna enligt punkt 1, plus särskilda kriterier för speciella former av direkta utbetalningar såsom anges i punkterna 6–13. Undantag från neddragnings för varje existerande eller ny form av direkt utbetalning

annan än som anges i punkterna 6–13, ska överensstämma med kriterierna i punkt 6 b–e utöver de allmänna kriterierna i punkt 1.

6. Avlänkat inkomststöd

a) Berättigandet till sådana utbetalningar ska vara fastslaget enligt klart definierade kriterier såsom inkomst, ställning som producent eller markägare, faktor användning eller produktionsnivå under en definierad och fast basperiod.

b) Storleken på sådana utbetalningar ett visst år ska inte vara knuten till eller grundas på form av eller storlek på produktion (inklusive djurenheter) som bedrivits av producenten under något år efter basperioden.

c) Storleken på sådana utbetalningar ett visst år ska inte vara knuten till eller grundas på priser, inhemska eller internationella, tillämpade på produktion bedriven under något år efter basperioden.

d) Storleken på sådana utbetalningar ett visst år ska inte vara knuten till eller grundas på produktionsfaktorer använda under något år efter basperioden.

e) Krav på produktion ska inte ställas för att sådana utbetalningar ska göras.

7. Statligt finansiellt deltagande i inkomstförsäkrings- och inkomstskyddsprogram

a) Berättigandet till sådana utbetalningar ska vara bestämt av en inkomstförlust, endast beaktande inkomster erhållna från jordbruket, vilken är större än 30 % av genomsnittlig bruttoinkomst eller motsvarande i nettoinkomsttermer (undantaget betalningar från detta program eller liknande system) under den föregående treårsperioden eller ett treårsgenomsnitt grundat på den föregående femårsperioden, med undantag för den högsta och den lägsta noteringen. Varje producent som uppfyller denna förutsättning ska vara berättigad att erhålla utbetalning.

b) Det utbetalade beloppet ska kompensera för mindre än 70 % av producentens inkomstförlust under det år producenten blir berättigad att erhålla detta stöd.

c) Storleken på sådant stöd ska endast vara knuten till inkomst; den ska inte knytas till form av eller storlek på produktion (inklusive djurenheter) bedriven av producenten eller till priser, inhemska eller internationella, tillämpade på sådan produktion eller på nyttjade produktionsfaktorer.

d) I de fall producenten samma år erhåller stöd enligt denna punkt och enligt punkt 8 nedan (bistånd vid naturkatastrofer) ska de totala utbetalningarna uppgå till högst 100 % av producentens totala förlust.

8. Utbetalningar (gjorda antingen direkt eller genom statligt finansiellt deltagande i skörde försäkringsprogram) för hjälp vid naturkatastrofer

a) Berättigandet till sådana utbetalningar ska endast vara aktuellt efter formellt erkännande av statliga myndigheter att en naturkatastrof eller liknande katastrof (inklusive sjukdomsutbrott, hemsökelse av skadedjur, kärnolyckor och krig på medlemmens territorium) har förekommit eller förekommer och fastställas på grundval av en produktionsförlust vilken överstiger 30 % av den genomsnittliga produktionen under den föregående treårsperioden eller ett treårsgenomsnitt grundat på den föregående femårsperioden, med undantag för den högsta och lägsta noteringen.

b) Utbetalningar efter katastrofer ska endast tillämpas på förlust av inkomst, djur (inbegripet utbetalningar i samband med veterinär behandling av djur), land eller andra produktionsfaktorer till följd av naturkatastrofen i fråga.

c) Utbetalningar ska kompensera högst för den totala kostnaden för att ersätta sådana förluster och ska inte kopplas till krav på eller angivande av typ eller kvantitet på framtida produktion.

d) Utbetalningar gjorda under en katastrof ska inte överstiga den nivå som krävs för att förhindra eller mildra ytterligare förlust enligt kriteriet i led b.

e) I de fall en producent samma år erhåller utbetalningar enligt denna punkt och enligt punkt 7 (inkomstförsäkrings- och inkomstskyddsprogram) ska den totala summan av sådana utbetalningar uppgå till högst 100 % av producentens totala förlust.

9. Stöd till strukturell anpassning givet genom program för att producenter ska kunna dra sig tillbaka

a) Berättigandet till sådana utbetalningar ska vara bestämt genom hänvisning till klart definierade kriterier i program utformade för att underlätta för personer sysselsatta med produktion av säljbara jordbruksvaror att dra sig tillbaka eller övergå till icke jordbrukande aktiviteter.

b) Utbetalningarna ska vara villkorade till att mottagaren fullständigt och permanent upphör med produktion av säljbara jordbruksvaror.

10. Stöd till strukturell anpassning givet genom program för tillbakadragande av resurser

a) Berättigandet till sådana utbetalningar ska vara bestämt genom hänvisning till klart definierade kriterier i program utformade för att ta bort mark och andra resurser, inklusive djur, från produktion av säljbara jordbruksvaror.

b) Utbetalningarna ska vara villkorade till borttagande av mark från produktion av säljbara jordbruksvaror under minst tre år och i fråga om djur att de slaktas eller slutgiltigt och permanent avyttras.

c) Utbetalningar ska inte vara kopplade till krav på eller angivande av någon alternativ användning av sådana marker eller andra resurser som innebär produktion av säljbara jordbruksprodukter.

d) Utbetalningar ska varken vara knutna till form eller kvantitet av produktion eller till priser, inhemska eller internationella, gällande för produktion på den mark eller de resurser som fortfarande används för produktion.

11. Stöd till strukturell anpassning givet genom investeringsstöd

a) Berättigandet till sådana betalningar ska vara bestämt genom hänvisning till klart definierade kriterier i statliga program utformade att stödja den finansiella eller fysiska omstruktureringen av en producents verksamhet som svar på sakligt påvisade strukturella nackdelar. Berättigandet till sådana program kan också vara grundat på klart definierade statliga program för privatisering av jordbruksmark.

b) Storleken på sådana utbetalningar under ett givet år ska inte vara knuten till eller grundad på slag av eller volym på produktion (inklusive djurenheter) bedriven av producenten under något år efter basperioden annat än vad som stadgas under kriteriet i led e.

c) Storleken på sådana utbetalningar under ett givet år ska inte vara knuten till eller grundad på priser, inhemska eller internationella, gällande för produktion bedriven under något år efter basperioden.

d) Utbetalningarna ska endast ske under den period som är nödvändig för genomförandet av avsedd investering.

e) Utbetalningarna ska inte vara kopplade till krav på eller angivande av vilka jordbruksprodukter som ska produceras av mottagarna utöver att de inte producerar en speciell produkt.

f) Betalningarna ska vara begränsade till det belopp som krävs för att kompensera för den strukturella nackdelen.

12. Utbetalningar enligt miljöprogram

a) Berättigandet till sådana utbetalningar ska vara bestämt som en del av klart definierade statliga miljö- och naturvårdsprogram och vara kopplat till att särskilda villkor i det statliga programmet uppfylls, inbegripet villkor knutna till produktionsmetoder eller insatsvaror.

b) Utbetalningsbeloppet ska vara begränsat till de extra kostnader eller förluster av inkomst som uppfyllandet av det statliga programmet medför.

13. Utbetalningar enligt regionala stödprogram

a) Berättigandet till sådana utbetalningar ska vara begränsat till producenter i missgynnade regioner. Varje sådan region ska vara ett klart avgränsat, sammanhängande geografiskt område med en definierbar ekonomisk och administrativ identitet, bedömt som missgynnat på grundval av neutrala och objektiva kriterier som är klart uttryckta i lag eller förordning och som anger att regionens svårigheter beror på mer än temporära omständigheter.

b) Storleken på sådana utbetalningar under ett givet år ska inte vara knuten till eller grundad på form av eller storlek på produktion (inklusive djurenheter) bedriven av producenten under något år efter basperioden annat än för att minska denna produktion.

c) Storleken på sådana utbetalningar under ett givet år ska inte vara knuten till eller grundad på priser, inhemska eller internationella, gällande för produktion bedriven under något år efter basperioden.

d) Utbetalningar ska bara vara tillgängliga för producenter i stödberättigade regioner, men de ska vara generellt tillgängliga för samtliga producenter inom sådana regioner.

e) Där stödet relateras till produktionsfaktorer ska utbetalningar göras med ett successivt minskande belopp ovanför en tröskelnivå för berörd faktor.

f) Utbetalningarna ska vara begränsade till de extra kostnader eller den förlust av inkomster som bedrivandet av jordbruksproduktion i det bestämda området innebär.

Bilaga V

[1081] Upphävd förordning och dess ändringsförordning

Rådets förordning (EG) nr 597/2009

(EUT L 188, 18.7.2009, s. 93)

Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 37/2014

Endast punkt 18 i bilagan

(EUT L 18, 21.1.2014, s. 1)

Bilaga VI

[1082] Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 597/2009	Denna förordning
-----------------------------	------------------

Artiklarna 1–11	Artiklarna 1–11
Artikel 12.1–12.4	Artikel 12.1–12.4
Artikel 12.6	Artikel 12.5
Artiklarna 13 och 14	Artiklarna 13 och 14
Artikel 15.1	Artikel 15.1
Artikel 15.2 första meningen	Artikel 15.2 första stycket
Artikel 15.2 andra meningen	Artikel 15.2 andra stycket
Artikel 15.3	Artikel 15.3
Artiklarna 16–27	Artiklarna 16–27
Artikel 28.1–28.4	Artikel 28.1–28.4
Artikel 28.5 första meningen	Artikel 28.5 första stycket
Artikel 28.5 andra meningen	Artikel 28.5 andra stycket
Artikel 28.6	Artikel 28.6
Artiklarna 29–33	Artiklarna 29–33
Artikel 33a	Artikel 34
Artikel 34	Artikel 35
Artikel 35	Artikel 36
Bilagorna I–IV	Bilagorna I–IV
Bilaga V	–
Bilaga VI	–
–	Bilaga V
–	Bilaga VI